

Jesucrist és el gran mestre de la ciència del patir

La substància de la nostra santa religió es pot dir que és el sacrifici d'expansió per les culpes i pecats dels homes. Jesús és el gran Mestre de la ciència del patir. Amb els seus sofriments i humiliacions obrí les portes de la glòria, reconciliant els homes amb Déu. Ell ensenyà el mèrit del dolor, el valor del sofriment per a obtenir la purificació i el perfeccionament de la vida. La restauració humana s'obtingué mitjançant la seva Passió sagrada i la seva mort afrentosa i gloriosa. Afrentosa als ulls dels món vanitós i irreflexiu; gloriosa a la vista d'aquells qui penetren la substància de les coses i veuen que el valor real dels homes, que la seva felicitat no consisteix en exterioritats aparatoses i transitòries, sinó en el seu mèrit moral, en la seva perfecció essencial, que té un caràcter absolut i etern.

Per a tots aquells qui creiem que Jesús és el mestre de la humanitat, que el seu exemple i la seva doctrina ha d'ésser la nostra guia mentre's fem el viatge de la vida, que és Déu que es féu home per a ésser la llum del món entre les fosques per on caminen, el valor del sofriment, l'eficàcia del dolor per obtenir la dignitat de la vida, és d'entera evidència. Si els plaers, si la riquesa, si les altures socials fessin una categoria de vida superior, si dignifiquessin l'home donant-li un mèrit vertader, si constituïssin una situació de major perfecció personal, el Verb etern en pendre carn humana hauria escollit una posició social de benestar físic, de riquesa, de distinció mundana. I no obstant vol néixer, viure i morir pobre; ésser un senzill menestral que es guanya el pa amb la suor del seu front i que acabà la vida en un suplici dolorós i infamant. I aquesta vida penosa, aquesta vida de sacrifici de què ens dona exemple i de la qual el mateix Jesús en les seves predicacions en fa elogi, és la ciència de la santedat, és la ciència del patir que té una potència d'el·l·lació tan forta, que acosta l'home a Déu; i dintre el regne de Déu, aquesta ciència és la que crea la categoria superior en l'aristocràcia eterna, en la qual els homes són classificats segons el mèrit absolut, no pel naixement, no per les riqueses, per la força, per l'erudició, sinó per la seva virtut personal, que suposa sempre la pròpia mortificació...

Jesús és el gran filàntrop, i els homes sempre hem de tenir fets en ell els nostres ulls, puix Déu ens els donà per a estudiar en Ell l'amor, Ell és el major benefactor dels homes i no conegué la concupiscència i passà

Arxiu Mas

PINTURA DE VILADOMAT. CAPELLA DELS DOLORS de la Basílica de Santa Maria de Mataró

Quarta Estació

*Si heu anat pel desert pedregós i roent, que bonic si trobàveu entre roques, un lliri!
 Ara Ell troba la Verge...*

O, soldats, conteniu-vos! Permeteu que s'hi acosti! Que se'n pugui refer! ¿No l'heu vista, que gràcil? Blanca, pura, celestial... Es el lliri de l'Amat!

Però no. Es al Calvari. I si massa s'hi acosta, ells l'hi trepitjaran.

Prou que el calze és ofert!

No hi arriben els llavis!

MIQUEL MELENDRES, PVRE.

pel món sense aferrar-s'hi. I no obstant, per a dar nos exemple volgué ésser l'home de dolors i que sap el que és patir. Volgué ensenyar-nos la ciència del patir i la fecunditat del do-

lor. De la Passió i Mort de Jesús n'han sortit, com un riu abundós que rega tota la terra, del Calvari baixen les incomputables institucions, el riu de homes i de dones qui, portats de l'anior

al proïsme, dediquen la seva persona i consagren tota la seva vida al servei de les misèries humanes.

TORRES I BAGES

XAMPANYS NOYET

Caves
Vallgorguina
Barcelona

Viatjant per Catalunya: **PERE FORT**
Carrer Santa Teresa, 24 — MATARÓ

Representant de les acreditades cases: OLIS PERE CAIRÓ - SABONS
BENET FERRER - XOCOLATES «INDUSTRIES DEL SUCRE» -
LICORS JOSEP GERMÀ i MAQUINARIA EN GENERAL PEL RAM
DE COMESTIBLES

Antiga Cereria

(Casa fundada l'any 1808)

JOSEP SERRA

Succesor de Jaume Tardà

Elaboració de Cirís
Atxes - Brandons -
Candeles - Etc., etc.

Aquesta Casa, l'única que es dedica exclusivament a cereria
garanteix la puresa de la cera destinada al culte diví

SANT CRISTÒFOR, 17

TELEF. 260 - MATARÓ

Tintoreria Ballbé

Rentats veritat

Colors sòlids

Rapidesa en els treballs

Planxat a mà

BAIXADA SANTA ANNA, 9

Aquesta casa no té sucursal

Banco Urquijo Catalán

Domicili: Pelai, 42 - Barcelona - Apartat de Correus, 845 - Telèfon 16460
Direccions Telegràfica i Telefònica: CATURQUIJO Capital: 25.000.000 Magatzems a la Barceloneta - Barcelona

Agències i delegacions a Banyoles, La Bisbal, Calella, Girona, Manresa, Mataró, Palamós, Reus, St. Feliu de Guíxols, Sitges, Torelló, Vic i Vilanova i La Geltrú.

Corresponsals del "Banco de España," a Arenys de Mar, Banyoles, La Bisbal, Mataró i Vilanova i La Geltrú.

ENTITATS QUE COMPOSEN EL GRUP «URQUIJO»

Denominació	Casa Central	Capital
"Banco Urquijo,,	Madrid	Pessetes 100.000.000
"Banco Urquijo Catalán,,	Barcelona	" 25.000.000
"Banco Urquijo Vascongado,,	Bilbao	" 20.000.000
"Banco Urquijo de Guipúzcoa,,	San Sebastián	" 20.000.000
"Banco del Oeste de España,,	Salamanca	" 10.000.000
"Banco Minero Industrial de Asturias,,	Gijón	" 10.000.000
"Banco Mercantil de Tarragona,,	Tarragona	" 3.000.000
"Banco Urquijo de Guipúzcoa - Biarritz,,	Biarritz (França).	Francs 1.000.000

Les quals tenen establertes bon nombre de Sucursals i Agències a diverses localitats espanyoles-Corresponsals directes a totes les places d'Espanya i a les més importants del món

Agència de Mataró: Carrer de Francesc Macià, 6 - Apartat 5 - Telèfons 8 i 305

Igual que les restants Dependències del Banc, aquesta Agència realitza tota mena d'operacions de Banca i Borsa, Descompte de cupons, obertura de crèdits, etc., etc.

Hores d'oficina: De 9 a 13 i de 15 a 17 hores - Dissabtes de 9 a 13 : Horari d'estiu (juliol, agost i setembre) de 9 a 13 hores

ESTATGE · SALÓ PER A BANQUETS · ABONAMENTS

BAR RESTAURANT COLÓN

DE
JOSEP ANDREU

DAVANT L'ESTACIÓ F. C.

TELÉFON 72

SENYORA: Si té el paladar exquisit i desitja que la seva família mengi a gust, no descuidi de provar les

TALLARINES TENDRES pures d'ou

que fabrica a la vista del públic la casa

JOAN DURAN a Santa Maria, 34 a Mataró

i es convencerà de que són un menjar exquisit.

Fabricació pròpia de tota classe de **Pastes per a sopa** en gèneres de gran qualitat.

DEMANEU-LES EN TOTES LES TENDES DE QUEVIURES

POMPAS FUNEBRES LA SEPULCRAL

Mossèn Jacint Verdaguer, 10 i 12
Sant Benet, 24

Telèfon 111

Magdalena, pecadora i penitent

En els darrers dies de Jesús i durant la seva Passió i Mort es destaca com a figura preponderant, Maria de Magdala, anomenada així per haver viscut en un llogarret que portava aquest nom i on se la conegué per pecadora pública. No seria pas a casa dels seus pares, com direm més avall, se'n hauria anat a viure en aquest lloc amb motiu d'emmaridar-se amb un senyor d'aquelles terres.

Fascinadora era la seva formosor, semblaria, segons hem pogut haver d'aquells temps, no n'hi hauria d'altra que s'hi pogués comparar ni semblar-s'hi, però més que tot, tenia un gran cor que no podria aquietar-lo cap amor terrenal. Malgrat la Llei de Moisés i tota la seva tradició religiosa, aquest cor es desvià de la Llei de Déu, com altres del seu poble, entre els quals hem de recordar l'incestuós i adúlter Herodes, i, abandonant son llegítim marit, s'amistançà amb un oficial romà per qui fou sa- duïda. Destituït aquest per aital motiu, la dissortada adúltera convisque amb altres i era prou seductora també per arrossegar-los en aquella vida de pecat, essent l'escàndol de tot Magdala i llurs contorns, cometent pecats de tota mena, com es desprèn del text evangèlic.

El cor de Maria de Magdala o de Magdalena, com se la coneixerà sempre per superar la seva conversió, no trobava prou plaer en l'amor que li rendien els seus galans; cada dia, cada moment li quedava un buit insondeuable que li feien ja odiosa la seva vida fins acostar-la a la desesperació tot i la seva joventut i formosor encara.

Un dia s'escaigué passar per Magdala Jesús de Nazaret, s'hi detura, no direm expressament per Maria, car les seves prèdiques eren repetides per tot arreu i per tothom, ella la pecadora, se'n donà compte, i surt a escoltar-lo, els oients del Profeta prou la coneixien. «Benaurats, digué Ell, els nets de cor, que veuran a Déu». Oh la puresa, exclamà la pecadora, et farà veure a Déu i tastar la seva felicitat. Sentí, però, la vergonya, posar per primera vegada, i s'amagà la cara amb les seves mans. «Benaurats els que ploren, continuà dient Jesús, perquè seran consolats», i el seu esguard penetrant i acusador es fixa en aquella pecadora. Aquell gran cor, ja un xic sotraquejat, no pogué aguantar més i ella s'amagà de tothom esclafin en un gran plor.

En aquella casa senyorial s'hi acabà l'escàndol, el servei notà totseguit aquest canvi que, de moment, ignorava la causa, i rebia ordres que no es deixaria veure per ningú; s'havia imposat un absolut retraïment de la gent del món.

No n'hi havia prou per ella d'aquest canvi exemplar a dintre de casa seva, els pecats havien sigut públics i la penitència havia d'èsser, també, manifesta a tothom, per altra banda aquella mirada del gran Profeta la havia deixat inconsolable i torturaria el seu cor fins que li hagués assegurat el perdó.

Hi havia en aquell llogarret de Magdala un juen ric, anomenat Simó, aquest convidà a Jesús a casa seva amb motiu d'haver-lo sentit predicar un dia a la Sinagoga. Jesús de Nazaret acceptà aquest convit. Maria Magdalena se'n assabentà també, i diu a la seva serventa que li prepari i li porti un vas d'ungüents. Les dos es presenten a casa de Simó poca estona d'haver començat el convit, i la pecadora s'agenolla als peus de Jesús besant-los-hi i rentant-los-hi amb les

CRIST SOFRENT

Fragment de la pintura del Greco anomenada «Expolio»

seves llàgrimes; i, desfent-se la seva formosa cabellera, els hi anava aixugant; ungi també aquells peus amb l'ungüent que portava, el perfum de la qual emplenà tota la casa. Tothom la coneixia. Si Jesús fos vertader profeta, es deien, ja sabia que aquesta que el toca és una pecadora i se la treuria del davant.— Oh món traïdor.— Ella no parava de besar els peus de Jesús, però tots n'estaven escandalitzats, Simó més que cap altre, ja l'anava a treure quan Jesús surtí a la seva defensa. Simó, li diu, tinc quelcom per dir-te. Digueu, respon aquell principal de la casa. Hi havia un acreedor que tenia dos deutors: l'un li devia cent denaris i l'altre cinquanta. No tenint l'un ni l'altre per pagar, els perdonà a tots dos el deute. Quí dels dos havia d'estar més agraït? Suposo el que devia més, va respondre Simó. Molt bé ets jutjat, li diu Jesús, i girant-se a Maria Magdalena, que encara estava agenollada, veus aquesta dona, tu no m'has donat aigua per rentar-me—com era de costum—mentre que ella m'ha rentat els peus amb les seves llàgrimes i me'ls ha aixugat amb els seus cabells; tu no m'has donat el bes de pau i ella no para, des de que ha entrat, de besar-me els peus i damunt d'ells ha vessat aquest perfum que tu has oblidat de tirar al meu cap; i per això dic: «perdonats són els seus pecats perquè molt ha estimat, el que estima menys, menys se li perdonarà. Perdonats ja et son els teus pecats, diu a la pecadora». Aleshores

Maria Magdalena s'alça i arreplegant-se la cabellera dona una mirada a Jesús plena de confusió i dolor, i Ell, amb esguard ja compasiu i bondadós, li diu: «Ves-te'n en pau, la teva fe t'ha salvat». Ella amb la seva serventa s'escorregué per entre mig d'aquells comensals, posar alguns de ells còmplices dels seus pecats.

Quan tornà a la seva casa senyorial vengué tot el que tenia en aquella finca i, després d'haver-ho distribuït tot als pobres de Magdala i dels contorns, es retirà a Betània a casa dels seus germans Marta i Llätzer.

Solament sortiria d'aquella casa quan sabia que el seu Mestre predicaria en el temple, i es deixaria veure quan Jesús es dignés visitar la casa dels seus amics que li agrairien sempre el retorn d'aquella ovella perduda. Una prova d'aquesta amistat la trovem en la resurrecció de Llätzer.

No podem concretar quan temps passaria abans de la Passió de Jesús en companyia dels seus germans, temps que esmerçaria per a renovar cada dia, cada moment, el dolor i confusió de la seva vida passada, barrejats aquests sentiments amb llàgrimes de vertader penediment que farien de l'ex-pecadora de Magdala una penitent heroica, i rebria, després d'aquest penediment i penitència, els elogis «arreu on fos predicat l'Evangeli». «Ha estimat molt» digué Jesús, fins apassionadament, afegrem en aquesta frase divina, quan va trobar

el vertader Amor. Aquell cor inquiet, insondeuable, havia trobat assossegament, com diria Sant Agustí, i seria un reflex d'aquell Amor i Bondat infinits que pogué saborejar, ja a la besciteta, ací en la terra.

Els artistes han sapigut sensibilitzar aquests sentiments de Magdalena quan ens la representen abraçada a la Creu apretant els seus llavis als peus de Jesús; o bé el seu dolor en el descens expressat en els seus ulls enfonsats per les llàgrimes; o bé en l'alegria sobtada quan se li apareix vora el sepulcre...

La figura de Magdalena, majorment en aquests dies Sants, es inseparable de la de Jesús. Des de la casa de Ponç Pilat fins al Calvari i del Calvari al Sepulcre la trobem acompanyant el seu diví Mestre que sapigué guanyar-se-la, ben exemplarment, com ningú més podrà fer-ho.

JOAN BARANERA, PVRE.

Palmes i Violes

(Ve de la plana 10)

—Escolta, Tonet, què hi has tirat a la bacina?

—Una bala de jugar a rotllo.

—I què vols que en faci Nostre Senyor?

—Ves, jo què sé! Era la millor que tenia. Si volgués jugar a bales i l'hagués d'anar a comprar a can Jepet, almenys se'n faria quinze cèntims.

SERRAS

SASTRE

Santa Teresa, 52 - Teléfon 246 - MATARÓ

Rebudes les últimes novetats en verds i blaus per a l'entrant temporada d'estiu.

Banc Espanyol de Crèdit

Fundat l'any 1902

Casa Central: Madrid - Alcalà, 14

Capital social: Ptes. 100.000.000'-

Capital desemborsat: Ptes. 51.355.500'-

Fons de reserva: Ptes. 70 592 954'34

Sucursal de Mataró: Sant Josep, 6

Direcció Telegràfica i Telefònica: **Banesto** - Tel. 102 - Apartat 33

Sucursals a Catalunya: Barcelona, Lleida, Tarragona, Balaguer, Borges Blanques, Cervera, Espluga de Francolí, Manresa, Mataró, Montblanc, Santa Coloma de Queralt, Tàrraga, Tortosa i Valls.

Més de quatre centes sucursals i agències a la Península i Marroc

Corresponsals a les principals places del món

COMPTES CORRENTS

amb interès

IMPOSICIONS A TERMINI

CAIXA D'ESTALVIS

Descompte de cupons

Dipòsit de títols en custòdia

SERVEI DE CAIXES DE LLOGUER

Consultes gratuïtes sobre valors

Descompte i cobrament de lletres, girs, crèdits d'acceptació, etc., etc.

Executem per compte de la nostra clientela tota classe d'operacions de Banca i Borsa

SASTRERIA TRENS

SUCCESSOR DE CASA VILA

Rebudes les darreres novetats en gèneres de l'entrant temporada d'estiu - Confeció acurada - Preus lim tats

BARCELONA, 16

MATARÓ

MÀQUINES D'ESCRIBURE

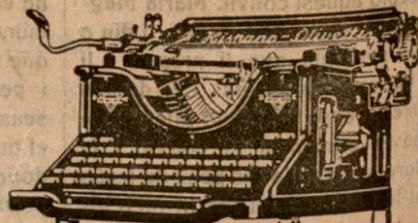
NOVES DE TOTES MARQUES - Reconstruïdes i d'ocasió - Venda a terminis, lloguer, etc. - Peces de recanvi i accesoris en general - Cintes, Paper Carbó - Màquines d'Oficina i Portàtils en totes marques - Reparacions i restauració de tota classe de màquines. - MATARÓ I COMARCA - Servei de neteja i conservació, visita mensual, trimestral, etc. - Netejes a fons anuals amb ablaniment del cilindre, gratuïtes per les màquines d'escriure dels senyors Abonats.

GENAR PARULL I RENTER

ARGUELLES, 34

MATARÓ

TELÈFON 362

Enguany se celebraran a Alemanya els XI Jocs Olímpics internacionals. Millor dit, la Olimpíada propiament ja ha començat amb la manifestació hivernenca del febrer passat a Garmisch Partenkirchen, la qual va resultar un èxit en tots conceptes, ja que si la participació fou extraordinària, la neu tampoc va faltar en cap concurs i la organització en general fou excel·lent. Ara que, els esportius enterats saben bé prou que els Jocs d'hivern, per bé que també són una festa internacional de joventut, no fan sinó preparar el terreny als Jocs propiament dits, ja que els primers mai podran posar-se al nivell dels altres per la raó ja suposada que en molts països els esports d'hivern (esquí, salts, bobsleigh, hockey sobre glaç) no es practiquen per la senzilla raó de que no hi ha neu en tot l'any.

A més, l'Olimpíada Blanca ha estat fins ara una manifestació de la superioritat nòrdica en la majoria de proves. Millor diríem, en totes les veritables proves d'esquí. Si la resta de països ha aminorat la diferència de classe natural per la raó repetida de la diferència d'ambient, ha estat gràcies a les proves artístiques i altres que es combinen en el programa Olímpic, de tal manera que en algunes d'aquestes proves diem-ne fora programa, els països escandinaus ni menys hi prenen part. Quan parlem d'escandinau ens referim sobre tot a Noruega, Suècia i Finlàndia, nacions que per la seva toponímia són el prototipus del país d'esquí.

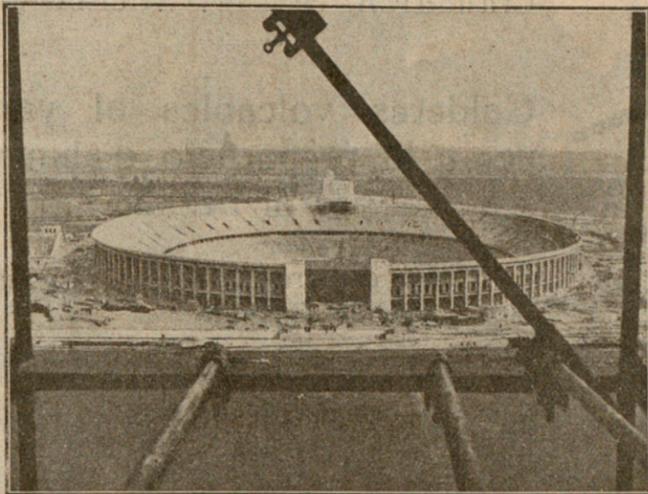
Aquestes ratlles, però, van dirigides a comentar els Jocs Olímpics, de cara a la gran manifestació que s'aproprava pels dies 1 al 16 d'agost a Berlín. L'idea de restauració dels Jocs Olímpics, és totalment pròpia del Baró Pierre de Coubertin, el qual maldà en la seva època treballant amb entusiasme per a reunir un cert nombre de simpatitzants fins a reeixir en la celebració de la primera Olimpíada moderna a Grècia, l'any 1896.

L'idea dels Jocs Olímpics, és aplegar la joventut esportiva del món en una manifestació de veritable germanor universal, en la qual tots els països de la terra lluitin noblement per a la defensa de la seva emblema, després d'un jurament protocolari en el qual els participants prometen respectar les regles de l'amateurisme. En aquests Jocs, tots els atletes hi van amb les mateixes probabilitats d'èxit, ja que si bé aquesta afirmació tampoc pot donar-se categòrica, no es negarà que la diferència de nivell no podrà mai ésser tan manifesta en qualsevol esport olímpic: atletisme, hockey, natació, esgrima, tir, hípmes, basquet, ciclisme i tants d'altres, com en les d'esports de neu entre aquells països que disfruten de temperatura privilegiada per a poder-ne posseir i la resta. No cal dir que per endavant hom ja sap moltes vegades o al no se sap del cert pot vaticinar-se amb grans probabilitats d'èxit el futur guanyador d'una prova olímpica. Això és degut a les especialitzacions

JOCS OLÍMPICS

esportives, les quals no tenen res a veure amb els climes i costums dels països. Així tenim el cas de Finlàndia, gran país d'esquí i també primera potència en atletisme, ben al revés de Noruega, la qual brilla molt en la primera especialitat per a mitjanejar només en la segona. El mateix Japó, s'ha destacat fa uns anys en natació

cara a l'esport, els Jocs d'hivern de 1936 han estat una manifestació sense precedents. Fixem-nos en el nombre de participants (1.600) i recordem només el major nombre fins aleshores en una Olimpíada Blanca, Saint Moritz, 437. Dels resultats de les proves i classificació detallada en suposem ja enterats al nostres esportius.

El grandios Estadi Olímpic de Berlín, vist des de la Torre de la campana.

Foto. F. C. A.

de tal manera, que en la darrera Olimpíada (1932) va assolir el primer lloc enfront els Estats Units, imbatuts fins aleshores: i així podríem anar seguint en una llista interminable.

Deturem-nos a considerar un instant l'esforç considerable d'Alemanya en reeixir els Jocs d'enguany. Hom recorda perfectament aquella reunió del Comitè Olímpic Internacional a Barcelona en la qual els delegats (oh! la diplomàcia) s'abstingueren de donar el parer de la seva nació respectiva per a la designació del país organitzador dels Jocs de 1936. Aquesta abstenció no era altra cosa que dissimular el refús que el C. O. I. donava a la capital de Catalunya, ja que les instal·lacions esportives de l'Exposició eren força acceptables, però l'ambient esportiu, la història esportiva d'Espanya era massa poca cosa per a encarar-la enfront uns Jocs Olímpics. Així el vot dels delegats internacionals fou favorable a Berlín, i ja des d'aleshores (1931) els treballs de preparació olímpica varen començar amb intensitat. Ara hom pensa que davant la situació actual del nostre país, tal vegada fou providencial el refús de Barcelona per a l'organització de l'Olimpíada.

Aquesta organització callada al principi i manifestada de menor a major grau a mesura que els Jocs s'han apropiat, ha arribat ja avui dia al màxim, oi més quan ja s'han tastat les proves en els Jocs de Garmisch Partenkirchen, els quals foren un veritable model d'organització i un èxit dels alemanys, prescindint de formes polítiques, ja que d'això no n'havem de parlar ací i el testimoni dels espectadors és universal. Parlant de

A remarcar, en aquest mateix paràgraf, el segon lloc assolit per Alemanya darrera Noruega i davant - sobre tot de Suècia i Finlàndia. Això no és res més que un avís pels Jocs de l'agost. Dissortadament per a nosaltres no hi va res, ja que si Espanya assoleix algun (?) punt, ja podem donar-nos per satisfets. En els Jocs de Garmisch, no s'en va assolir cap.

Val la pena de parlar uns mots sobre el paper que ha jugat Espanya en els Jocs Olímpics. Des de l'any 1920, a Anvers, amb la brillantíssima clas-

tada en uns Jocs Olímpics per tanta qualitat d'elements. No pas amb pretensions d'assolir primers llocs, sinó a classificar-se de manera honorable. Això pot esdevenir-se sobretot amb el marxador al·ludit i els equips de bàsquet i water-polo. Recordi's sobretot l'actuació del primer, en quedar l'any passat sots-campió d'Europa era Letònia.

L'historial olímpic d'Espanya no pot ésser més breu. Les pretensions per a una Olimpíada, no és d'estranyar doncs que també fossin nul·les. A més l'Estadi de Monjuich, amb la seva capacitat per a 60.000 espectadors resulta petit, si hom pensa amb els moderns estadis de 100.000 i més espectadors. Es clar que podria fer-se un esforç, però val més no encaparrar-s'hi, ja que pel 1940 es disputen el Jocs Itàlia, Finlàndia i Japó, sembla que aquest darrer amb majors probabilitats. Espanya, quan pretenia els Jocs, no promedia res, o gairebé res. Els japonesos, en canvi, a més d'una preparació acuradíssima i de gran nombre de campions olímpics, cosa que a fi de comptes és el que veritablement pesa, ofereixen construir a Toquió un gran estadi i demés instal·lacions, i percatats de la gran dificultat del transport, ja anuncien que arribat el temps oportú fletarien un vaixell a Amèrica i dos a Europa, amb les despeses pel seu compte. Els vaixells europeus serien enviats un a Hamburg per a recollir els alemanys, suecs, noruegs, finlandesos, anglesos i belgues, i l'altre a Marsella pels francesos, italians, espanyols i països d'Europa Central. I s'estenen encara en gran profusió de detalls dels quals no és oportú parlar aquí, ni l'espai ens ho permet.

Tot això ho diem per a palesar l'interès que per a la causa olímpica senten les potències esportives del món. Alemanya prepara els seus homes i

Entrenament hípic de l'Exèrcit.

Foto. F. C. A.

sificació dels espanyols en el torneig de futbol olímpic en el qual assoliren el segon lloc, Espanya no va apuntar fins l'any 1928, en ocasió de la gesta dels braus genets hispànics que assoliren el primer lloc de la prova de nacions, la qual acostuma celebrar-se en totes les Olimpíades en la festa de clausura. Espanya va admirar el món amb aquesta victòria, però l'any 1932, els genets espanyols per manca d'apoi oficial—malgrat haver promès el Ministeri de la Guerra una subvenció de cent mil pessetes—varen restar a casa i, naturalment, perderen el títol. En 1932 assolí classificar-se el català Amat en el yachting, amb bona puntuació de conjunt.

Fora del que hem esmentat, res més. Hom sap que l'any 1932, comptàvem amb el gran marxador Grau García, el qual hauria defensat més que honorablement els colors espanyols a Los Angeles. Veurem si enguany García pot desplaçar-se. I parlant de les probabilitats per aquest 1936, pot afirmar-se que mai com ara Espanya podia haver estat represen-

el seu sol en les millors condicions. L'Estadi gegant pot dir-se que toca a la seva fi. La campana olímpica amb la simbòlica inscripció: «Ich rufe die jugend der welt!» també està llesta i a punt de col·locar-se en la seva torre, des d'on cridarà realment la joventut del món. La veritable germanor de l'esport viurà una vegada més la gran realitat dels Jocs Olímpics.

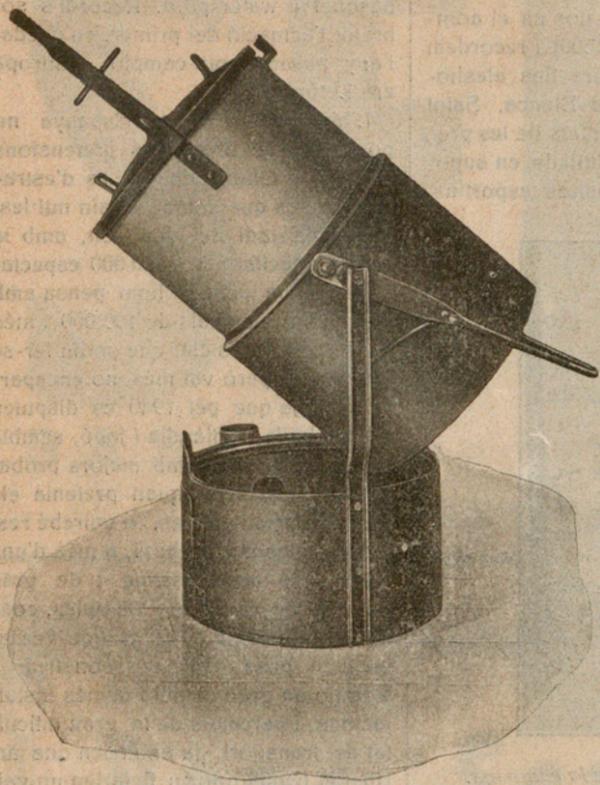
Any de Jocs Olímpics, any d'enhorabona per als veritables esportius, els quals l'esperen amb delectança, ja que en el transcurs de les proves olímpiques les marques se superen, els «rècords» cauen, i la lluita esportiva arriba a un grau de tensió màxima en la gran rivalitat entre les nacions participants. Pot gairebé afirmar-se que els Jocs Olímpics marquen amb el seu ritme les files de l'esport a tot el món, en una superació mai interrompuda. Els darrers jocs, sobretot, varen caracteritzar-se per les marques fantàstiques assolides en atletisme. Els rècords enderrocats foren: 400, 800 metres i reemplaçaments 1 x 100 i 4 x 400, i enca-

Regata internacional de vela al llac del Wannsee, prop de Berlín.

Foto. F. C. A.

CALDERERIA EN COURE I EN FERRO

Emili Suriá

CHURRICA, 39 — TELÉFON 303

Calderes volcables al vapor
per a la preparació d'aliments
per al bestiar

en planxa de ferro i esta-
nyades de l'interior —

Núm. 1. - cabuda: 200 litres
" 2. - " 325 "
" 3. - " 450 "

Banc Hispano Colonial

(Fundat el 1876)

Capital: Ptes. 40.000.000 · Domicili social: Rambla dels Estudis, núm. 1 - BARCELONA · Reserves: 11.493.529'25

Compra-venda de valors - Descompte i cobrament de cupons i títols amortitzats - Custòdia de valors, Girs, Transferències, Cartes de crèdit, Ordres telegràfiques sobre tots els països del món - Acceptacions, Domiciliacions, Crèdits comercials simples i documentaris - Descompte i cobrament de lletres - Comptes de crèdits amb garantia de valors i personal - Préstec sobre mercaderies, etc., etc.

Comptes corrents : Imposicions a termini

Caixa d'Estalvi: Servei de guardioles per a estalvi a domicili.

Degudament autoritzats pel REICHSBANK, facilitem MARCS registrats per a fins de VIATGES PER ALEMANIA, a les persones que tinguin llur residència fora de dita nació, a un canvi que significa un estalvi tan considerable que el viatge i l'estança resulten molt econòmics.

Aquests MARCS són vàlids per a pagar l'import dels seus viatges per AVIÓ i en VAIXELLS de Compayies alemanyes i estrangeres. Així mateix són cobrables a tot Alemanya, essent molt interessant per als esportius que amb motiu de les properes Olimpíades, desitgin visitar aquell país.

Agencies urbanes a Barcelona: (Sants - Hostafrancs), Creu Coberta, 124 - Plaça Palau, 4 - (Gràcia) Salmeron, 111 - (Sant Andreu) Sant Andreu, 146 - (Poble Nou) Pere IV, 199 Ronda de Sant Antoni, 13 - (Clot) Mallorca, 547 - Aribau, 64 - Ronda Sant Pere, 32 - Plaça Catalunya 15 - Avinguda 14 d'Abril, 331 - Plaça República, 2

Sucursals a Catalunya: Arenys de Mar, Balaguer, Bellpuig, Borges Blanques, Caldes de Montbui, Calella, Caspe, Cervera, Cornudella, Espluga de Francolí, Falset, Figueres Flix, Gadesa, Girona, Granollers, Hospitalet de Llobregat, Igualada, Lleida, Malgrat, Manresa, Mataró, Maials, Mollet del Vallès, Montblanc, Montcada, Mora d'Ebre, Mora la Nova, Olot, Reus, Sant Celoni, Santa Coloma de Farners, Santa Coloma de Queralt, Tarragona, Tortosa, Valderrobres, Valls, Vendrell, Vilafranca del Penedès. — 57 DELEGACIONS EN TOT CATALUNYA.

Sucursal a Mataró: Rambla de Castelar, 36 - Telèfon 222

"La Cartuja de Sevilla"

RIERA, 52 ❀ ANNA BLAY ❀ TELÈF. 367

Es la casa on trobareu el millor assortit d'articles per a PRIMERA COMUNIÓ

ra el triple salt. L'atletisme, és l'esport bàsic dels Jocs Olímpics. Així no és d'estranyar que dediquem uns mots a comentar l'estat actual en les diverses especialitats atlètiques de cara a Berlín.

En primer lloc, tots sabem que els campionats indiscutibles són els ianquis. En això, ningú dubta que la victòria de conjunt no se'ls escaparà. Ara que existeixen altres potències atlètiques que disputaran el terreny pam a pam amb els Estats Units, i fins pot vaticinar-se algun disgust, ja que els europeus s'especialitzen en proves l'entrenament de les quals reporta un major treball o esforç físic que les dels americans, als quals els plau més moure's en ambient fàcil i fins diríem de sorpresa. Així les curses curtes, fins a 400 metres, són pels Estats Units de sempre. En canvi, de 800 en amunt, ja vé la lluita. Recordi's com des del 1912, a Estocolm, els americans no han pogut guanyar encara els 1.500 metres. En mig fons i fons, Finlàndia.

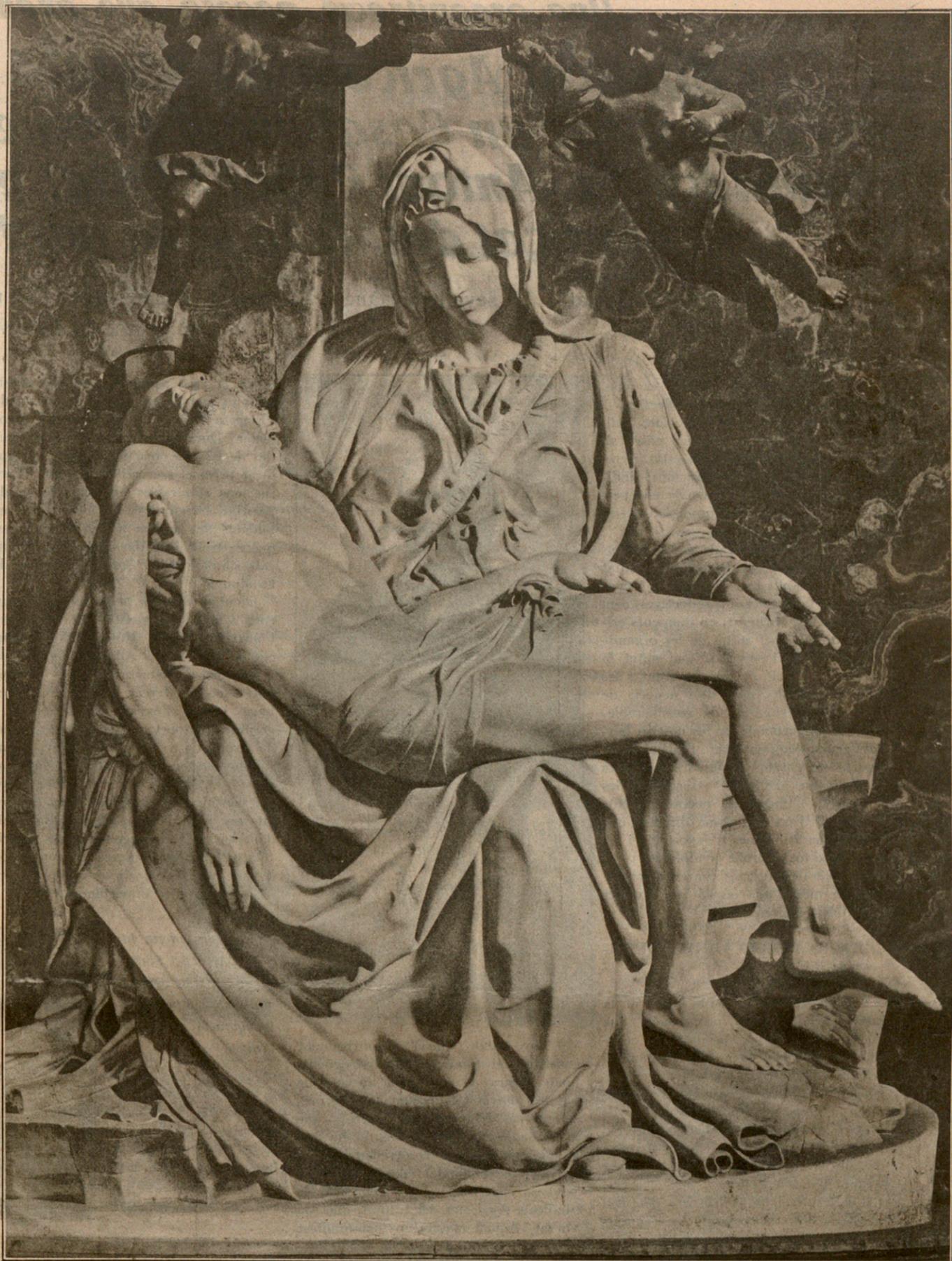
Parlant de concursos, Estats Units pot emportar-se el llençament del pes amb el seu gegant Torrance, però en el disc, javelot i martell, veurem segurament una gran lluita amb els europeus Anderson (Suècia), Schoreder (Alemanya), Jarvinen (Finlàndia) i Callagan (Irlanda). I finalment, en els salts, l'alçada, l'argada i perxa poden adjudicar-se des d'ara als Estats Units. El triple, molt probable pels japonesos. En resum, superioritat gran de ianquilàndia, però si precisament ço que fóra d'estranyar seria el contrari, ja que des dels primers jocs, els de 1896 a Atenes, Estats Units ha guanyat sempre en les proves atlètiques i en la puntuació final. Es allò de què a la qualitat, s'hi ajunta la quantitat... i no hi ha res a fer.

Hi ha cinquanta cinc nacions inscrites ja pels Jocs d'enguany. Aquesta xifra constitueix un rècord sense precedents, sense comptar encara la possible inscripció d'algun país tocatardà. Consi que Espanya fou dels primers en ferho. El que cal veure és quina serà la realitat a l'hora de trametre els seleccionats. Es de suposar que, com sempre, es toparà amb el gran inconvenient de les pessetes. Gestions, entrevistes, pressió diplomàtica, esforços desesperats a darre-hora... i com a resultat una subvenció mïnsa, desproporcionada, malgrat el nostre nivell esportiu tan baix, internacionalment parlant. I Espanya pretenia organitzar per el mateix els Jocs de 1936... amb quins diners? Una sola mostra: les despeses de propaganda, recepcions, preparatius i altres dels passats jocs d'hivern, varen pujar més de 24 milions de francs francesos. Cal deduir d'aquí el total que resultarà dels Jocs que s'apropen. I nosaltres, què hauríem fet? Val més ni pensar-hi.

Per acabar, volem esmentar ací un comentari que ens ha vingut a mà provisionalment, dirigit sobretot a aquells eters blasmatadors de la causa esportiva. Es del gran crític francès Girandoux, i diu: «Són les nacions que tenen els millors corredors a peu, les que primer han arribat als dos Pols». No sabem si això serà comprès abastament. De totes maneres, per a estavellar en una discussió un vas al Parlament, el què cal és no haver llençat mai el disc, ni trepitjat la pista de cendra d'un estadi. Amb un xic de café, altre de «dominó»... i un bon tros de poca educació n'hi ha suficient. L'esportiu cent per cent abomina de les baixeses que separen els homes, ja que el seu ideal passa per damunt i supera de lluny tota mesquinesa.

Any 1936. Any de Jocs Olímpics. Els esportius veritables estan d'enhorabona!

S. M.

LA PIETAT. — Escultura de Miquel Angel

Un divino

Abril emporprat de sang
amb el carmí de les roees,
amb un fresseig al pollanc
d'aquestes fulles descloses

guaitant pel cim, el camí,
aquesta Pasqua florida;
l'auró la vol ben guarnir
amb una espina que crida

que ha tocat aquest front
del Natzaré que portava,
la creu feixuga pel món
que brutalment l'açotava.

Poble com vols que la sang
caigui damunt de les vides
totes facades de fang,
totes erganys i ment des?

Aquesta sang de Jesús
dins el silenci i tenebra
queia, deixava confús
aquest Jesús del pessebre

tot a aquest món desreguï,
tot a aquest món de misèria,

tot a aquest món tan perdut
per una força venèria

que no sap res, és l'esclau;
escup a Déu quan el besa,
li rebla fort aquest clau,
renega d'Ell, mai no resa.

Poble infeliç, condemnat
a tots els vicis i penes
per què l'has crucificat
i l'has omplert de cadenes

aquest pel qual han florit
aquesta aurora d'estrelles
enjoellant una nit
de Dijous Sant? Totes elles

amb la lium tébia de dol,
amb una llum que febreja
pinta de sang tot el sol;
la lluna és groga i flameja

empal·lidia morent,
tota la llum esblaimada;
és ella viva, present,
i va quedà esgarriada

que el món clavés el seu Déu
dalt de la creu una tarda

que maleïa, el jueu,
sense temor ni basarda

aquell que es Veritat,
llum i camí, alegria.
Quan l'ha sabut sepuliat
quan amb les dents estrenyia,

ha vist la Pasqua flotant
amb el perfum de la glòria.
I aquell poble és errant
amb tot el pes de l'e-còria

de les monedes que són
com un grapat de metzines.
I per Jesús, tot el món
s'omple de roses divines.

JOSEP PUIG I BOSCH

Tarragona, 1936.

Aquest número del

DIARI DE MATARÓ

es ven al preu de 25 cèntims.

Els nostres subscriptors el
rebran gratuïtament.

Una organització pagesa que avança

El Sindicat Agrícola de Mataró i Litoral ha inaugurat un Casal propi i homenatja al seu fundador Sr. Antoni Cabot i Puig, president del Sindicat des de la seva fundació

Historial del Sindicat - La seva importància - L'acte de l'homenatge - El nou edifici inaugurat

per Argeus

D'uns anys ençà la pagesia es mou. Sortint-se de la inèrcia col·lectiva, i abandonant la tàctica de l'esforç individual, han sabut entendre's entre si, i fruit d'aquesta entesa ha estat el revifament de les organitzacions sindicals pageses que avui tenen ja una personalitat pròpia, inconfundible, i ben definida.

L'activitat dispersa de cada un dels productors agrícoles de la nostra ciutat no hauria assolit mai uns guanys i unes situacions favorables i productives com les que s'han obtingut, en moments crítics i difícils, per mitjà de les organitzacions fortes i solvents, que unint la voluntat i l'acció de tots fes front a les contrarietats del món dels negocis de la pagesia. Augmentada considerablement la importància de les nostres hortes primordialment per l'estima dels esplets de patata primerenca que sota el nom de MATARÓ traspassen les fronteres, s'imposava, necessàriament, la creació d'un organisme director que orientés les campanes d'exportació i sabés treure tot el profit possible del principal fruit dels nostres conreus, amenaçats en més d'una ocasió per diverses envestides interessades.

CREACIÓ I OBJECTE DEL SINDICAT

És en aquests moments àlgids de la producció de patata primerenca, que un grup de quinze productors, conscients dels avantatges d'ordre moral i econòmic que haurien d'obtenirse mitjançant l'acció mancomunada, es decidiren a crear el Sindicat Agrícola de Mataró i Litoral, el 20 de setembre del 1925, en una reunió a l'horta mateixa del més entusiasta de tots ells, el senyor Antoni Cabot i Puig.

Les aspiracions col·lectives del nou Sindicat les concretaren en aquests mots que encapçalen els Estatuts:

«L'objecte d'aquest Sindicat Agrícola és l'estudi i defensa dels interessos agrícoles comuns al Sindicat. La venda, exportació, elaboració i millora dels productes agrícoles dels associats i l'adquisició de llavors i adobs, instruments animals i materials, útils a l'agricultura i encara l'estudi i aplicació de remeis contra les plagues del camp.»

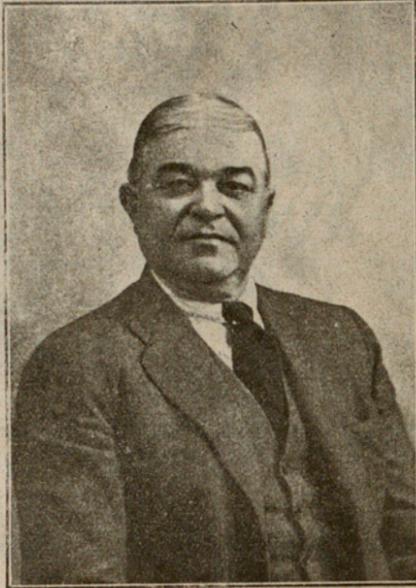
La primera Junta, constituïda en Comissió organitzadora, la formaren els senyors següents:

President, Antoni Cabot i Puig; vice-president, Francesc Ramon i Pou; secretari, Joan Cabot i Sala; vice-secretari, Josep Gibert i Batllori; tresorer, Joan Amatller i Tintó; comptador, Jaume Serra i Viada; vocals: Manuel Blanch i Roig, Francesc Julià i Colomer i Miquel Mas Quintana.

Aquesta Junta quedà ratificada el dia 31 de gener de l'any 1926 en què començà l'actuació del Sindicat.

Foren també socis fundadors els senyors següents:

Francesc Cabot i Puig, Valentí Gri i Viñals, Manuel Cucurell i Majó, Ra-

Fot. Estapé

Sr. Antoni Cabot i Puig, President del Sindicat Agrícola de Mataró i Litoral des de la seva fundació, que ha estat homenatjat per la seva abnegada i profitosa tasca al front del Sindicat.

mon Serra i Libre, Benet Paredada i Vivó i Pere Cabot i Puig.

ONZE ANYS D'ACTUACIÓ

L'any 1926 quedà definitivament constituït el Sindicat. L'any següent, quan encara no comptava un any de vida, el senyor Cabot, junt amb els presidents de Malgrat i Sant Martí — que avui dia ja no són pagesos, si no que s'han convertit en comerciants, mentre ell continua fidel encara — planejaren la constituïció de la Federació de Sindicats Agrícoles del Litoral, que fou un fet. Aquell mateix any, el Sindicat

deixà la casa particular del seu president i s'instal·là en el local del carrer de Francesc Macià, que ara acaben d'abandonar. Durant el període transcorregut des de la seva creació fins avui, el Sindicat té en el seu crèdit un seguit d'actuacions admirables que l'emplenen de prestigi, havent pres un increment formidable fins arribar a l'estat actual en què es troba a la davantera dels Sindicats similars de la Comarca, i quasi de Catalunya.

D'entre aquelles actuacions, anem com a més remarcables les següents: Constituïció d'una Mútua d'Assegurances de caballeries. Adquirir un lloc de venda pels productes de les nostres hortes en el Mercat central de Barcelona. Iniciar l'exportació de pèsols i verdures. Exportació de patates a base de grups de vendes, que l'any passat fou format per set Sindicats conjuntament i enguany ja s'ha arribat a la xifra considerable de vint-i-tres, controlats per la Federació, el qual fins avui, dóna un resultat excel·lent. Les activitats per a les compres conjuntes de llavors i adobs cal anotar-la també per la seva mateixa importància.

Aspecte que ofería la Sala d'Actes del Sindicat en l'àpat de germanor amb motiu de la inauguració oficial de l'edifici.

Fot. Carreras

nia, el senyor Antoni Gualba, vice-president del Sindicat, pronuncià un discurs interessant, que ve a tomb recollir.

El senyor Gualba començà explicant la finalitat del Sindicat que és la d'agermanar els pagesos per a la millor defensa de llur producció, i la intervenció personal del seu president, senyor Cabot, que hi ha esmerçat una bona part de la seva vida. Els primers passos varen donar-se en ferm i amb gran facilitat el Sindicat ha anat prosperant. Després, però, vingueren els esculls i si han estat salvats cal agrair-ho primerament al senyor Cabot, que ha estat un batallador constant i incansable. Una iniciativa seva evità la ruïna de molts productors l'any 1934, i la seva idea que el Sindicat fes les vendes pel seu compte evità d'un desastre econòmic a moltes llars. En aquella ocasió el senyor Cabot es passà dies i nits al Sindicat, i al seu sacrifici cal afegir-hi l'encertada actuació del seu fill al front d'una Comissió que es traslladà a Anglaterra. Fruit de la seva

Les portes emmollables d'acer, del nou edifici del Sindicat Agrícola de Mataró i el Litoral són dels

Tallers i Construccions
● Torres

Telèfon 31.709
Cabañas, 52

BARCELONA

La construcció del nou edifici del Sindicat Agrícola de Mataró i Litoral ha anat a càrrec de

JAUME COLOMINAS VIVES

CONTRACTISTA D'OBRES

ENCÀRRECS:
Francesc Macià, 9
Montserrat, 38

MATARÓ

Les obres de fusteria del nou edifici del Sindicat Agrícola de Mataró i Litoral, ha anat a càrrec

TALLER DE FUSTERIA MECÀNICA

ANTONI GRANÉ

CONSTRUCCIONS · ART · SOLIDESA

Molas, 13

MATARÓ

Els treballs de serralleria del nou edifici del Sindicat Agrícola de Mataró i el Litoral, han anat a càrrec de la casa:

Taller de Serralleria Artística
Obres i Construccions

Joan Julià

Projectes i Pressupostos

C. SANT LLORENÇ, 46
DESPATX: ST. JOSEP, 11

MATARÓ

TORRAS Tallers i Construccions, S. A.

Fàbrica de ferros i acers laminats, Construccions Metàliques. Bigues, Comercials, etcètera.

Ronda St. Pere, 34
BARCELONA

Aquesta Casa ha suministral les viguetes d'acer del nou edifici del Sindicat Agrícola de Mataró i el Litoral. També suministra materials al Gas de Mataró, S. A.

iniciativa l'any passat es començaren les vendes en comú de set Sindicats i enguany són ja trenta-cinc pobles que mancomunadament, per mitjà dels Sindicats, fan les vendes de patates. En aquests anys de vida sindical el senyor Cabot ha calgut que passés vicissituds, entrebanes, disgustos i hores amargues, però és amb orgull que diem que l'èxit ha coronat la seva obra, en contemplar aquest nou edifici que en mig any ha estat ideat i construït. La seva tasca és digna de tots els homenatges i per això el Sindicat ha volgut perpetuar-lo en aquesta placa que presidirà aquesta Sala.

Abans d'acabar, el senyor Gualba agraeix la presència de totes les representacions; excusa l'assistència del president de la U. S. A., germà de l'homenatjat; dóna les gràcies en nom de tots a l'esposa i familiars seus que han patit l'absència del senyor Cabot, tant vegades per afers del Sindicat, i acaba manifestant que té la convicció que el senyor Cabot no defallirà en la tasca empresa de convertir aquest Sindicat en un model com ho són ja els de Bèlgica.

El senyor Bertran, vice-president de la Federació de Sindicats Agrícoles, pronuncia unes breus paraules per posar de manifest que el senyor Antoni Cabot també fou puntal ferm en la constitució de la Federació, considerant-lo com a home batallador, sacrificat, quasi insubstituïble avui dia al front del Sindicat.

El senyor Freixes, que portava la representació de l'alcalde de la ciutat, es sumà a l'homenatge i es congratulà en nom de la ciutat de comptar amb un Sindicat com aquest, que inicia una tasca admirable. Les autoritats, digué, deuen sempre ajudar les obres col·lectives i així en nosaltres el Sindicat hi trobarà sempre l'escalf necessari per a dur a terme la seva obra, com en l'actualitat ja està fent l'alcalde gestionant un afer seu a Madrid.

L'homenatjat, senyor Cabot, en aixecar-se a parlar és saludat dempeus i amb aplaudiments. Amb paraules sinceres agraeix l'homenatge, que malgrat tot el que diguin, ell considera im-

rescut. Historia pas a pas tota l'obra del Sindicat des de la seva fundació fins avui i té frases d'agraïment pels que des del primer moment l'han ajudat encoratjant-lo sempre. Remarca l'ajut que sempre han trobat en el Banc Urquijo Catalán, i més darrerament, també, en el Banc Espanyol de Crèdit, i conta amb tot detall algunes de les dificultats que ha calgut vèncer abans d'arribar el dia venturós d'avui en què

El Sr. Antoni Cabot, acompanyat de la seva distingida esposa, el representant de l'Alcalde i alguns directius del Sindicat, en la Sala de la Presidència en l'acte inaugural del nou estatge.

Fot. Carreras

es compleix la promesa que féu anys enrera de comptar amb casa pròpia. Aprofita l'avinentesa per a sortir al pas de certs enraonaments i diu que si el seu fill anà al cap d'una Comissió, a Londres, fou a iniciativa del senyor Gualba i els altres companys de Junta (Aplaudiments.) i tots hem pogut veure el bon resultat que donà per a la pagesia.

El senyor Cabot considera que l'a-

legria d'avui els ha d'encoratjar a continuar l'obra iniciada amb tant d'èxit, puix que tot just ens trobem, diu, a mig camí. Tenim molts projectes que oportunitat anirem realitzant si no ens manca el suport de tots vosaltres, als quals agraeixo de tot cor la prova d'estima que acabeu de fer-me i a la qual jo no sé correspondre d'altra forma que dient-vos que d'ací endavant encara hi posaré més esforç al Sindi-

exterioritzar la seva satisfacció per haver inaugurat ja el seu Casal i haver tributat el just i ben guanyat homenatge al seu incansable President.

EL NOU LOCAL. EL SEU EMPLAÇAMENT I LA DISTRIBUCIO DE LES SEVES DEPENDENCIES.

Res millor, per a completar aquesta informació que descriure el nou edifici, la inauguració del qual l'ha suscitada. Serà, ben mirat, el millor colofó a aquest treball. I creient-ho així, hem demanat al bon amic Miquel Brullet, arquitecte autor del projecte, que ens volgués acompanyar a visitar-lo i que volgués donar-nos algunes explicacions. I ell, en una animada conversa ha tingut a bé recontar-nos les idees que han servit de base a l'estructuració d'aquest edifici, d'acord amb les necessitats que els serveis del Sindicat exigeixen. Calia atendre la part comercial i social del Sindicat donant a aquestes dues activitats la suficient independència i relació. A la vegada calia projectar-hi una àmplia Sala d'actes i reunions capaç per a l'important nucli de socis del Sindicat i possibles actes de la Federació, fent-la utilitzable si convingués per a altres actes, amb absoluta independència del Sindicat.

L'emplaçament del nou local l'hem de considerar una veritable troballa per raons ben comprensibles com la seva proximitat a l'estació del tren, la bella perspectiva del xamfrà, l'alegre visió del mar per damunt del tràfec comercial de la xarxa ferroviària, un carrer, no ja d'un bon esdevenidor, sinó d'una veritable importància. Es ben veritat que, àdhuc la mateixa perspectiva ciutadana del carrer n'han sortit guanyant, puix que aquest nou edifici ve a ésser un bon complement de les construccions que d'uns anys ençà s'hi han bastit. L'extensió del solar que ocupa aquest Casal dels pagesos és de 720 metres quadrats, edificats en la seva totalitat.

Tenim, doncs, establerts en planta baixa el magatzem general de l'entitat,

(Segueix a la plana 9-B)

L'estucat del nou edifici del Sindicat Agrícola de Mataró i el Litoral, ha anat a càrrec de

J. ALSINA

ESTUCADOR

Imitació de tota classe de pedres i marbres elaborat amb ciment "Griffi"

Ibran, 7

MATARÓ

Els mobles del nou edifici del Sindicat Agrícola de Mataró i Litoral, han estat construïts per la casa

S. Domènech

Mobles - Tapisseria - Decoració

EXPOSICIÓ I VENDA:

Rambla Mendizàbal, 35

DESPATX:

Palau, 8

TALLERS:

Barcelona, 15

La instal·lació de l'aigua gas i electricitat del nou edifici del Sindicat Agrícola de Mataró i el Litoral ha anat a càrrec de la

Fontaneria - Electricitat - Lampisteria

Instal·lacions Sanitàries, Aigua, Gas, Calefacció i Termos-Sifon Dipòsit de Vidres

Manuel Murlans

Sucessor de J. MORERA
(Casa fundada en 1823)

TELEFON 335

C. Palau, 27 MATARÓ E. Granados, 18

Façana

Un nou i excel·lent organisme Comarcal a Mataró

“Institut Sanitari S. A.” (I. S. S. A.) i la seva Clínica Comarcal

La justificació d'aquesta organització mèdico sanitària - Objectiu que persegueix. - Els seus avantatges i excel·lències. - Funcionament dels serveis d'especialitats mèdiques i de les intervencions quirúrgiques en la Clínica. - Aquesta és una Clínica lliure pels malalts i pels metges. El local habilitat per “Clínica Comarcal,” - Els primers passos. Projectes, desitjos i aspiracions de l'I. S. S. A.

per Jesús Segura

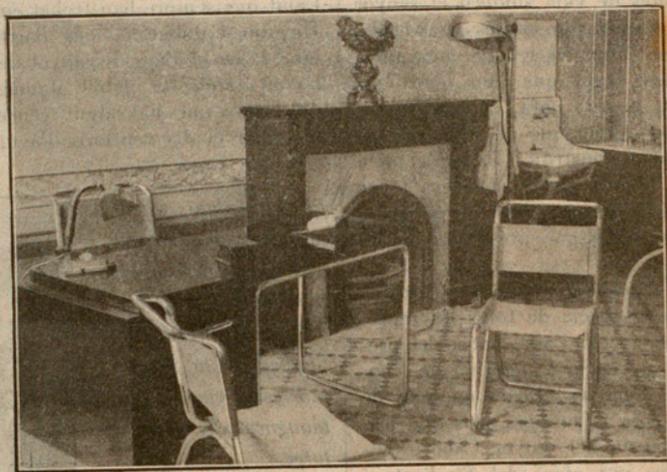
Interès del públic per a conèixer la nova Clínica

De temps que es parlava de la «nova Clínica». La notícia de que els metges Lliures de Mataró havien arribat a una intel·ligència mútua entre ells i tots els de la Comarca per a crear una Clínica Comarcal a Mataró, va tenir una acollida franca entre els mataronins, que de bell antuvi ja l'esperàvem amb simpatia. En el transcurs dels mesos que han estat precisos per a la gestació i creació del nou organisme, s'ha anat creant amb espontaneïtat un ambient autènticament favorable, que s'ha traduït aquests últims dies en un interès molt remarcable per conèixer la nova Clínica, recentment inaugurada. Es un fet públic que durant la primera setmana del seu funcionament en que es permeté la lliure entrada a tothom a

els senyors facultatius que dirigeixen ISSA, i fruit d'una molt cordial conversa amb ells, són les següents dades que volen constituir una espècie de reportatge.

Avui, més que necessària, era ja imprescindible la creació d'aquesta Clínica

Les conseqüències científiques d'aquests darrers anys, han eixamplat d'una manera tan gran el camp científic de la medicina que no hi ha cervell humà que pugui retenir el cabdal de coneixements que es requereixen, i per tant, ha tingut de venir, forçosament, la divisió del treball i l'especialització cada dia més més fragmentada de la matèria mèdica. D'aquí ve que el metge de família que abans ho era tot, requereix actualment del concurs dels companys especialitzats

Un dels despatxos

ges que aspiraven a organitzar les seves activitats científiques d'altra fàcil que els permetés una major eficàcia en els casos esmentats i que proporcionés a llur respectiva clientela aquells serveis d'especialitats i Clínica, complementaris i indispensables. I maldant per obtenir-ho, han arribat a una intel·ligència de col·laboració professional, i ha estat instituit aquest INSTITUT SANITARI S. A. del qual formen part un Cos de Doctors especialitzats que són tota una garantia i en el que pot considerar-se que hi són adherits la totalitat dels metges lliures de Mataró i la seva Comarca.

L'objectiu d'aquesta organització mèdico-sanitària queda ja apuntat en l'anterior paràgraf. La Clínica Comarcal de la I. S. S. A. s'ha creat per a que el metge de capçalera pugui tenir al seu abast, pels seus clients, una assistència mèdica integral. El problema fins ara es presentava en el moment de necessitar aquells serveis. ISSA, doncs, ve a omplir aquest buit, i té la convicció de que salvarà aquest risc amb la competència professional de la vintena dels seus Doctors especialitzats i amb el funcionament tècnic de tots els serveis de la Clínica Comarcal.

Aquesta és una Clínica lliure...

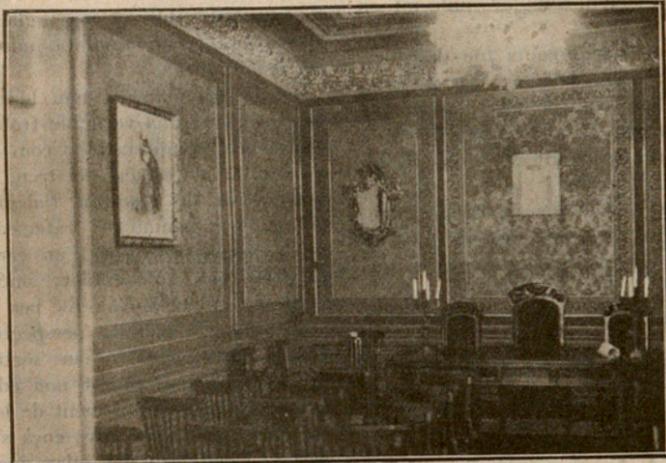
El primer que cal remarcar és això: Aquesta és una Clínica lliure. O sigui que en ella, sota les condicions fixades, podran operar-hi els dos cirurgians de la I. S. S. A. i aquells altres Doctors operadors de solvència reconeguda, que ho sol·licitin. Un malalt que desitgi ésser operat per un Doctor determinat, ací podrà obtenir-ho.

«Lliure» vol dir també que la Clínica és per a tothom. Pels socis i pels que no ho són. Els primers subjectant-se a les quotes i condicions que ja hauran acceptat. Els altres, avenint-se als preus estipulats. I lliurement també, els especialistes de ISSA visitaran als que, bo i no essent socis, vulguin acudir-hi.

Organització i funcionament de l'ISSA

Ja hem apuntat que aquesta organització s'ha creat únicament per cobrir el risc de les especialitats mèdiques i serveis de Clínica. Per tant, en resta exclòs, expressament, la visita domiciliària, puix s'entén que aquesta cal respectar-la al metge familiar.

Al redòs de la CLÍNICA COMAR-

Saló de Conferències

la Clínica, fou una veritable corrua de persones de totes les classes socials les que l'han visitada. I és també una realitat que no gosariem escamotejar, que tots els que l'han resseguida i han escoltat els detalls del seu funcionament i organització, n'han sortit immillorablement impressionats i el seu entusiasme els ha induït voluntàriament — sense cap mena de pressió — a allistar-se com a socis fundadors de la Clínica. El gran nombre d'altres registrades en aquella setmana sense ni començar els lògics treballs de propaganda, sinó produïdes espontàniament i amb un viu desig de servir-se dels seus serveis, és una prova irrefutable i eloqüentíssima de la simpatia amb que ha estat saludada la seva creació.

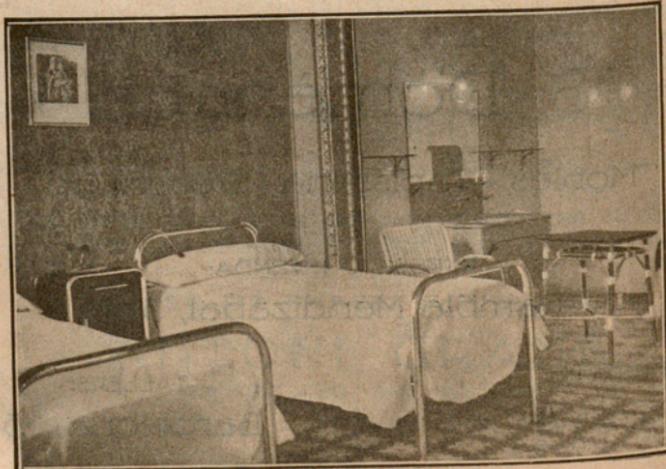
Ha estat, doncs, aquest interès ciutadà, el que ens ha menat a escriure aquesta informació. Hem constatat que hi havia una certa curiositat per conèixer detalladament i concretament el què és i el que es proposa l'ISSA, i no hem dubtat ni un moment en satisfer aquella apetència del públic. Per això hem decidit entrevistar-nos amb

que l'orientin a voltes, i altres que resolguin multitud de casos que no estarien al seu abast.

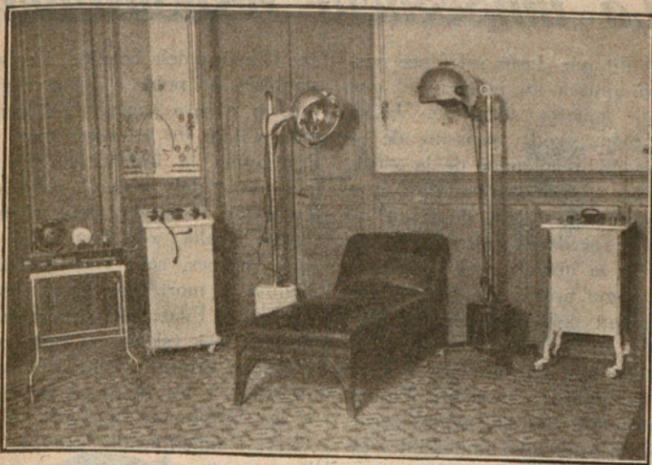
Entre els metges lliures de Mataró i de tota la Comarca, aquesta necessitat, lògicament, ha hagut de produir-se com a tot arreu. El metge es trobava en l'impossibilitat de completar el tractament d'un malalt per manca d'una col·laboració professional amb els Doctors especialitzats. El malalt en patia les conseqüències, havent de recórrer sempre a Barcelona amb les inevitables molèsties, els probables perills i l'encariment enorme del tractament. Una consulta orientadora, un senzill anàlisi, una intervenció vulgar precisava aquest desplaçament molest i perillós. I molts casos d'urgència veien frustrada una rapidíssima actuació, o al menys, exigien un enorme esforç econòmic. Avui, doncs, més que necessària, era imprescindible la creació d'aquesta Clínica.

Finalment l'objectiu de l'I. S. S. A.

Toques aquestes deficiències constituïen la preocupació dels met-

Una habitació

Sala de Terapèutica Física

CAL pot aplegar-s'hi tothom. Les seves portes no es tancaran mai a cap malalt. Un dels drets fonamentals de l'home és el dret a la salut. Per això, CLÍNICA COMARCAL, mitjançant una quota mesal reduïda assegura aquest dret indiscutible. Les classes proletàries i mitjanes, fent ús d'aquest segur de malaltia, que actualment s'ha fixat en dues pessetes mensuals al cap de casa i 50 cèntims per cada familiar, fins a un màxim de quatre pessetes per família per nombrosa que sigui, tindran a la seva disposició tots els serveis d'aquest organisme, on seran tractats amb idèntica forma que els clients lliures i particulars de cada especialista.

En ésser admés soci, hom té dret a tots els serveis, això de una manera temporal. Amb tot, per evitar abusos, s'ha establert que fins al cap de tres mesos d'ésser soci no tindran dret a operacions per causes antigues, com per exemple hèrnia, tumors, malalties cròniques, anteriors a l'alta. Totes les malalties que precisin intervenció seran, però, immediatament ateses, a tots els socis encara que no faci el temps reglamentari, mitjançant solament el pagament de les despeses per estances a la Clínica.

El servei de Clínica és completament gratuït pel malalt. Únicament queda exclòs el servei de cuina que anirà a càrrec de la Clínica i a compte del malalt.

Per els que desitgin un major luxe —no pas un millor servei ni unes atencions preferents— se'ls reservaran unes habitacions on la decoració, mobiliari, estarà d'acord als seus desitjos, i que exigiran, naturalment, una major tributació.

Totes les operacions als socis caldrà fer-les en aquesta Clínica. Única-

Cada especialista visitarà en el seu despatx particular, d'acord amb l'anunci ja publicat, on atendran als socis de l'ISSA amb la mateixa sol·licitud i el mateix interès de la seva clientela particular. Una garantia d'això, la proporciona el fet de que el malalt no cal que esmenti per a res que és soci de l'ISSA fins al moment precis en que hauria de pagar els honoraris, en que haurà de mostrar solament el rebut del mes corrent.

Un Cos d'infermeres cuidarà de l'assistència als malalts de la Clínica, on a més, hi haurà permanentment dos metges de guàrdia i el practican de torn. Totes les incidències estan assegurades, fins les urgències a la nit de manera que no falti l'assistència facultativa en tot moment, i que pugui dur-se a cap una operació amb la rapidesa que el cas exigeixi.

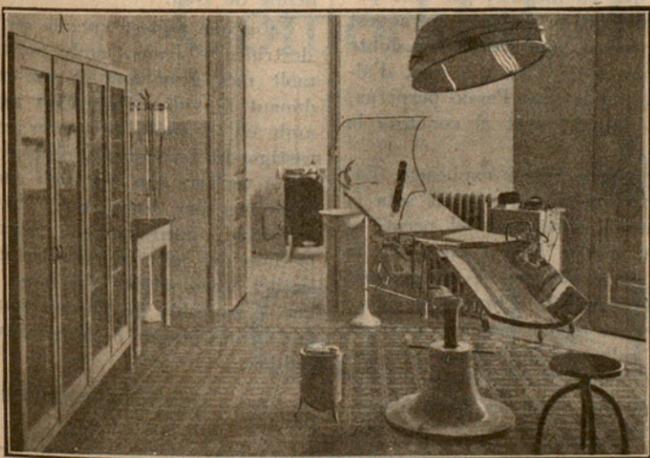
Finalment, el consol reconfortador de la religió catòlica, té lliure entrada a aquesta Clínica on és de l'exclusiva incumbència del malalt el rebre els seus auxilis espirituals.

Serveis que presta l'ISSA

Es molt natural que en aquesta Clínica Comarcal s'hi presten tots aquells serveis que exigeix una Clínica d'operacions i estança de malalts, per cert molt diversos i complexos.

Ultra aquests serveis de cirurgia, hi han establertes les següents especialitats mèdiques: Parts i malalties de la dona; malalties del ronyó, vies urinàries i veneri; nas, gola i orelles; aparell digestiu; aparell respiratori i circulatori; malalties de la pell; malalties dels ulls; puericultura; raigs X i terapèutica física; anàlisi i laboratori, i llevadores. En breu hi haurà també servei de dentista i ambulància.

Clínica Comarcal compta amb tots

Sala d'operacions

ment en el cas peremptori d'un part difícil que exigeixi la intervenció en el propi domicili de la pacient, els operadors de l'ISSA actuaran *gratuïtament* a domicili.

En els parts que es conceptuïn anormals es podrà recórrer a la Clínica per a deslliurar l'infant. En els altres no, apart d'un conveni especial amb l'Administració. Els serveis de llevadora són completament gratuïts en la seva totalitat, tant si han d'intervenir en la Clínica com si han d'actuar al domicili de la mare.

els aparells indispensables per a la terapèutica física, i tots els treballs de laboratori, i cal dir que els seus aparells radiogràfics són potents i moderns. Prestarà també el servei de transfusió de sang. I com a dada extraordinària, cal remarcar que compta amb *seixanta mil·ligrams de radium* per a combatre el càncer, quantitat vertaderament important, si es té en compte el cost elevadíssim d'aquesta matèria. Altrament s'ha creat el servei farmacèutic. Totes les farmàcies de la I. S. S. A. lliuraran les

receptes a preu de cost als socis i els específics i demés productes farmacèutics tindran també un important descompte.

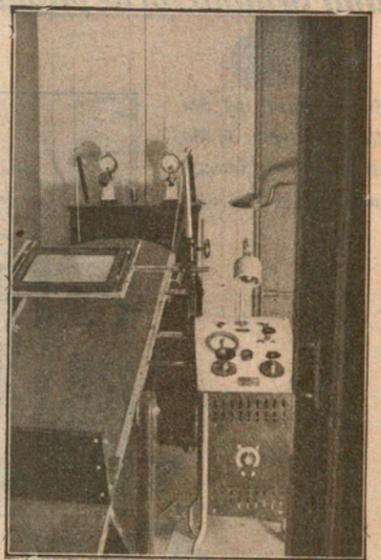
La distribució del local de la Clínica

De fora estant, és enganyador aquest edifici. Tan bon punt hom petja el vestibul, però, té l'impressió de la gran capacitat d'aquest local del carrer del Bisbe Mas, antiga casa senyorial, orientada al sol, i dotada de tot el confort indispensable per a la finalitat que ha estat ara destinada.

La planta baixa de l'edifici està distribuïda en una Sala d'espera, dos despatxos particulars per a visites mèdiques molt apropiats, un sever Saló de Conferències, Sala de Raigs X i Laboratori anexe, dues grandioses estances per a malalts amb grans finestres de cara al sol, la cuina amb els departaments anexas, i una esplèndida galeria assolada que fa pas a l'antic jardí senyorial.

Els soterranis sorprenentment grandiosos, estan ocupats per un salónet per tertúlies, estança pel repòs dels metges de guàrdia, ampli Laboratori, dependències per a planxador i altres serveis domèstics i serveis dels interns i practicants, ultra la caldera que alimenta la calefacció central de que gaudeix tot l'edifici.

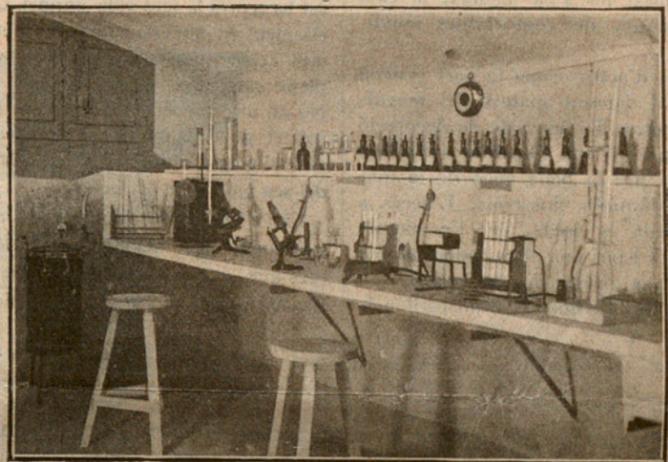
Per una ampla escala es puja al

Raig X

intervenint ja des del començament de l'embaràs i actuant fins haver deslliurat en la Clínica indubtablement contribuirà a minvar la Mortalitat maternal i infantil. Quan s'implanti aquesta modalitat de segur maternal els no associats podran beneficiar-se'n mitjançant una tarifa especial progressiva.

Aquest aspecte del segur de malalties és una aspiració d'ISSA. Espanya té el compromís internacional a Ginebra d'implantar el segur social de

Vista parcial del Laboratori

primer pis, on un vestibul acollidor fa d'avant-sala de les següents estances: Sala d'anestèsia, Sala d'operacions semi circular, i utilçada amb tots els avenços de la ciència quirúrgica, Sala de desinfecció, galeria de repòs pels convalescents, salónet per a menjador —ambdós claríssims i ben orientats— petita Capella que convida al recolliment, Office amb munta-càrregues pels menjars, vèries habitacions per a malalts, de les quals 2 són les anomenades de luxe.

El segon pis és totalment ocupat per habitacions per a malalts i dependències del servei de la Clínica. Finalment, cal remarcar el magnífic Solarium que estan actualment embellint-lo per a que sigui un lloc d'esbargiment dels convalescents i familiars.

Projectes i aspiracions: Pròxima implantació del Segur de Maternitat

Fins ací hem donat una explicació del què és ISSA. Ara ens toca completar l'informació amb l'exposició dels projectes i aspiracions que es proposa dur a terme aquest bloc de metges i especialistes que aspiren a que ISSA sigui amb el temps una veritable Acadèmia de Medicina, per el qual tenen intenció de donar conferències de divulgació mèdica i crear organismes que responguin a les lluites arreu establertes, organitzant a l'ensenyament curssets professionals pels metges de la Comarca i editar una publicació de treballs professionals.

Els metges de l'ISSA aspiren a organitzar Lluites contra les malalties i accidents evitables per mitjà de les assegurances. I la primera que pensen implantar és la de maternitat que

malaltia obligatori. I nosaltres creiem —diuen els metges— que ens hem de avançar per una raó molt senzilla: perquè considerem que han d'ésser els mateixos metges els que l'implantem puix són els que tenen més competència per orientar-lo en la forma més eficaç, i a la vegada, com que recau damunt d'ells tota la responsabilitat, la lògica assenyala que han de ésser ells també els més indicats per a organitzar-lo.

Finalment els doctors de ISSA aspiren a extirpar d'ací aquesta prevenció ridícula i perniciosa dels malalts a usar de la Clínica per a tota mena d'enfermetats. Aquesta por ha de desaparèixer. Arreu del món el malalt cerca la Clínica inclús per passar-hi la més lleu malaltia, puix sap entendre que allí té assegurades totes les assistències mèdiques i la millor ga-

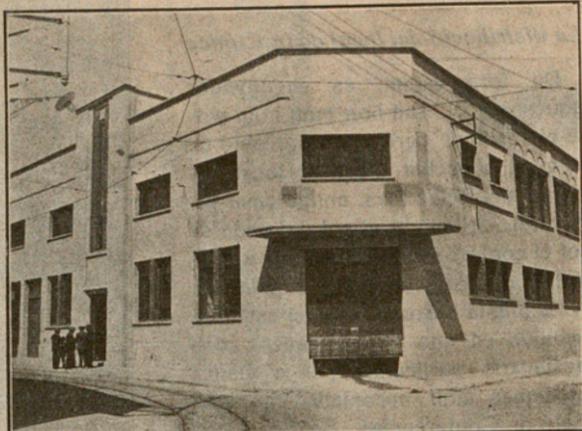

Una vista del jardí

Una organització pagesa que avança

(Ve de la plana 8-A)

El nou Casal del Sindicat Agrícola de Mataró i Litoral, inaugurat diumenge passat.

Fot. Carreras

àmplia sala de més de sis-cents metres quadrats amb andanes per l'emmagatzemament i descàrrega d'adobs, amb comunicació amb les oficines encarregades del control i foment de les exportacions, i les de la Mutualitat d'assegurances d'accidents de la U. S. A.

Els serveis socials del Sindicat estan agrupats en el pis al qual es puja per una atractiva escala amb entrada pel carrer de Lepsmo. En despatxos aranjats amb austeritat, però amb noblesa, hi han distribuïdes la Presidència, d'un to sever i elegant alhora; la Secretaria, la Sala de Juntes, i el Departament de Caixa, amb subdivisions d'Exportacions, Sindicat i Mercat. També en aquest pis s'ha instal·lat la casa del Conserge, de confortables condicions.

La Sala d'actes ocupa la part central del pis, al damunt mateix del magatzem esmentat. És una sala de decoració senzilla, però d'una visualitat simpàtica i alegre per la bella visió de la mar a través d'amplis finestrals. L'accés a aquesta Sala és doble, per l'escala de les Oficines i per una altra independent, per l'entrada directa des del carrer.

En conjunt l'edifici és d'un estil mo-

dern sense extremismes, en el qual s'hi han introduït alguns detalls de construcció escaients i de certa novetat.

Han col·laborat en l'obra, sota la direcció de l'arquitecte senyor Brullet, els següents industrials, tots de la ciutat:

Contractista i mestre d'obres, Jaume Coromines; fusteria, Antoni Grané; serralleria, Joan Julià; electricitat, aigua i vidres, Manuel Murlans; pintura i decoració, Pere Fabrés; estucador, Potei i Alsina, i mobles, Santiago Domènec.

Passat l'enrenou de l'inauguració, i el tràfic de l'instal·lació en el nou local, el Sindicat ha reprès la seva vida normal. Que precisament en aquesta època de l'any és la més activa i interessant, puix estan ja en plena campanya d'exportació de patates. No cal dir que enguany aquests pagesos, sota el punt de mira sindical, l'emprenen amb el goig d'haver assolit la primera fita del seu moviment col·lectiu.

I no a tres els desitgem sincerament que a no molt trigar vegin assolides les altres fites que avui projecten amb tanta il·lusió. El seu entusiasme s'ho mereix de debò.

Les persianes del nou edifici del Sindicat Agrícola de Mataró i Litoral són especialitats de la casa:

Persianes enrotllables

≡ VIVES ≡

Sant Andreu de Llavorsines

REPRESENTANT:

Manuel Lavaroni

Telèfon 51208 : - : Bailén, 62

BARCELONA

garantia d'un més ràpid guariment i evitar els contagis. Aquesta és una de les més insistentis preocupacions de l'Institut Sanitari.

Una nota d'optimisme.
un nadó inaugura la Clínica

Clínica Comarcal ja funciona. Passat l'enrenou de la inauguració oficial, i les visites dels mataronins, han començat els primers passos d'aquesta organització. I avui al poc del seu funcionament els resultats obtinguts són més que una esperança d'èxit, una realitat de triomf. Els metges ho constaten, satisfets ja de llur obra tot just en els seus inicis. I remarquen una nota d'optimisme: La primera intervenció en la Clínica ha estat per a que vingués al món un infant tot bell i alegre.

Un nadó ha inaugurat la Clínica Comarcal i us ho contem il·lusionats, com el millor dels presagis.

Processó del Divendres Sant

L.: ANGOIXA

Palmes que es vinclen sobre el Sant Sepulcre.

Salons que avancen amb mirar mesquí. Tocs de fiscorn que emplen l'aire i pulcre del neguit d'haver mort Qui ens redimí.

Rítmic accent del ambò esquerp, que sona omplint el cor passiu de tremolors, puix que entre els cops ressecs, tètric, en un himne d'ultra tomba. Resplendors

d'altes que oscil·len a l'impuls de l'aire amb un esmorietí llampeguejà.

Vestes que amb llur negror donen un caire

feréstec al seguici ciutadà.

Precs de dolor que exhalen una flaire nítida vers el Crist que agonitzà.

FÉLIX CLICURULL I TEY

Premiada, l'any passat, en els Jocs Florals Escolars de Barcelona.

La innocència responsable

Aviat és dit que Jesús sofrí per nosaltres, però mirem un moment el que s'enclou en aquesta afirmació. Jesús, Verb de Déu, espill puríssim de la Llum increada, esplendor de la glòria del Pare, per taó de merèixer per nosaltres pecadors, ha hagut de fer-se un de nosaltres pecadors, altrament, no pertanyent a la nissaga dels endeutats, no hauria pogut aplicar els seus tresors a l'eixugament del nostre deute. Però considerem, si la nostra carnalitat no ens ho priva, què significa per a Jesús fer-se un de nosaltres pecadors. No significa, certament, que ell cometí pecat, puix a més d'ésser això impossible, esgarriaria la solució del conflicte, que sols la immolació d'una vida puríssima pot resoldre. Però sí que significa que Jesús accepta voluntàriament davant el seu Pare la responsabilitat jurídica de tots els pecats del llinatge.

Si teníem el sentit espiritual una mica viu, cauríem d'esglai en dient aquesta paraula. Nosaltres, grossers, carnals, insensibilitzats sota la duríssima corna de la culpa inveterada, encara tenim prou susceptibilitat per a no acceptar o, almenys, no reconèixer mai la culpa. La culpa és molt negra i ningú no la vol. No se'ns pot fer ofensa més greu que la de suposar-nos culpables d'alguna malifeta, per petita que sigui, i si alguna vegada les aparences externes, o la mala fe dels homes ens carrega la responsabilitat d'una culpa que no hem comès, totes les forces, àdhuc les més ocultes, de la nostra naturalesa protesten indignadíssimes. No trobem en els Sants un heroisme més gran que el de callar davant una imputació falsa. Hi ha sants, que són sants, i de vegades no hi arribaren. Tan imperiosa és la nostra exigència de reputació moral intitllable.

Qui podrà mai ni entralbirar de lluny l'angoixa que havia de produir al Cor innocentíssim i sensibilíssim de Jesús la imputació, ni que fos simplement jurídica, no pas d'un petit mancament, sinó de tots els crims de la humanitat des del pecat dels primers pares fins a les abominacions i apostasies que són profetitzades per als darrers temps de la història humana. Assassinars, robaris, parricidis, sacrilegis, adulteris, incestos, blasfèmies, totes les abominacions de què és capaç aquesta fera indòmita que és el cor de l'home, quan és atiat pel maligne esperit, fent un repugnantíssim mantell d'ignominia, posen sobre les espatlles de Jesús, que si són divines per a poder-lo aguantar, ho són també per a sentir-ne tota la repugnància i tota la vergonya.

Veni, ànimes nobles, ànimes delicades, ànimes santes, i sentiu allò que els grillers no podem sentir, sinó endevinar només racionalment com a inexpressable. Vosaltres sabreu què és l'odi al pecat i la repugnància, i el fàstic, i la nàusea que ell inspira; per això podeu fer companyia a Jesús en aquest sofriment moral, que fou sens dubte el més gran de la Passió, i que, d'altra banda, fou la seva Passió perpètua, perquè el dugué clavat al cor tota la vida.

Molts misteris reben explicació d'aquest doloríssim misteri. Atuït sota la llosa immunda i feixuga del pecat, el bon Jesús, fill de Déu i hereu de la glòria del Pare, neix en el cor gelebrat de la més negra nit d'hivern, i calla: creix entre el treball pesat i la trista pobresa, i calla; ha de fugir a terra estrangera i idòlatra, perquè la seva sang, olent a víctima, comença ja a desper-

tar l'instint dels botxins, i calla; és incomprès del poble a qui prodiga la dolgor de la seva paraula i el miracle que raja a dolls de les seves mans, i calla; contempla la ingratitude dels cecs il·luminats, dels coixos redreçats, dels possessos alliberats, dels morts ressuscitats, i calla; veu com Judas el traïx amb un bes, sent com Caifàs el condemna a mort per haver declarat la veritat, i Pilat, tot i reconèixer-lo innocent, per tal de no indisposar-se el Cèsar, i sempre calla. Ell calla a les injúries, a les befes, a les calúmnies, a les sentències de mort. Fins quan Pilat, l'inqualificable grosser, fa aquella proposta revoltant, que faria esclatar d'indignació la persona més continguda, de triar entre Jesús i Barrabàs, i quan després el seu poble tria Barrabàs i el llança a ell a la mort, ell calla. Silenci august, que no té l'única explicació en la humanitat de Jesucrist. Ah! la humanitat és germana de la veritat, o és la veritat mateixa, i per demostrar-ho així, Jesús alguna vegada es defensa. Però són clares vegades, que contrasten amb el silenci majestuos del Fill de l'home. Creguem-ho, germans, creguem-ho, Jesús calla quan li atribueixen crims que no ha fet, perquè precisament per a esborrar-los és vingut, i per a esborrar-los, cal que primer els prengui damunt seu i després els espargeixi amb la seva sang redemptora. Jesús calla quan li diuen blasfem, sacríleg, avalotador, usurpador de la dignitat profètica i àdhuc de la divina, perquè aquests crims, si no els ha comesos ell els ha comesos la humanitat, i ell ve a carregar-se'ls per tal de destruir-los. Jesús calla quan li és preferit Barrabàs, perquè en el judici que llavors, no davant de Pilat, sinó davant de Déu es celebra, ço és el Judici del Pecat de l'Home i de la Victima para que ha de destruir-lo, Barrabàs no deu res i Jesús deu tota la seva sang, que el Pare li ha exigit com a rescat de l'aperduat llinatge.

Com podrem ara estranyar-nos de cap suplici? A tanta responsabilitat tot càstig serà lleu. És clar que el bon Jesús podia satisfer amb una gota de sang, amb una llàgrima, amb un sospir, amb una plegària, però això hauria pogut semblar migrat i Jesús és generosíssim. El Pare li ha demanat la sang, i ell ve a carregar-se'ls per tal de destruir-los. Jesús calla quan li és preferit Barrabàs, perquè en el judici que llavors, no davant de Pilat, sinó davant de Déu es celebra, ço és el Judici del Pecat de l'Home i de la Victima para que ha de destruir-lo, Barrabàs no deu res i Jesús deu tota la seva sang, que el Pare li ha exigit com a rescat de l'aperduat llinatge.

Com podrem ara estranyar-nos de cap suplici? A tanta responsabilitat tot càstig serà lleu. És clar que el bon Jesús podia satisfer amb una gota de sang, amb una llàgrima, amb un sospir, amb una plegària, però això hauria pogut semblar migrat i Jesús és generosíssim. El Pare li ha demanat la sang, i ell ve a carregar-se'ls per tal de destruir-los. Jesús calla quan li és preferit Barrabàs, perquè en el judici que llavors, no davant de Pilat, sinó davant de Déu es celebra, ço és el Judici del Pecat de l'Home i de la Victima para que ha de destruir-lo, Barrabàs no deu res i Jesús deu tota la seva sang, que el Pare li ha exigit com a rescat de l'aperduat llinatge.

CARLES CARDO, prev.

Ara que l'afició i devoció a fer Calvaris torna a prendre increment a les llars cristianes i es fan associacions i concursos per expandir-la, publicuem una fotografia d'un altar de Setmana Santa, que ben piadosament anava fent tots els anys, amb força gust i ornamentació, el senyor Lluís Pons, en l'intimitat de casa seva.

Fot. Estapé

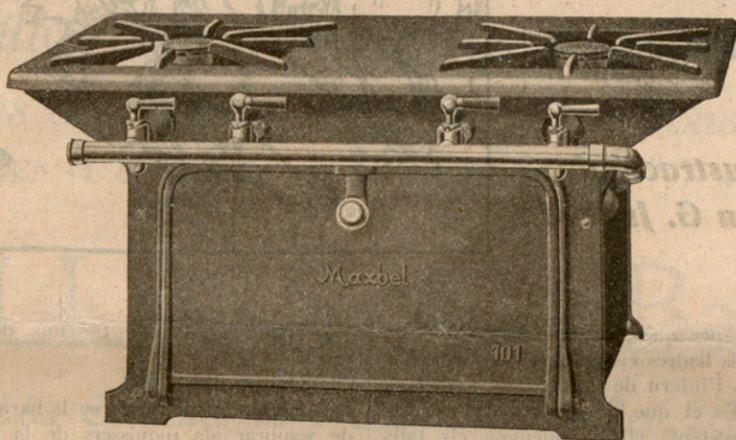
Per **5'70** pessetes
mensuals durant 2 anys

Gas de Mataró

S. A.

cedeix als seus abonats aquesta magnífica

Cuina MAXBEL de 2 focs i forn

amb la GARANTIA de que utilitzant-la correctament, s'obté

una economia de consum de gas del 30 %

en relació amb els aparells antics, i un màxim de

Comoditat, Higiene i Rapidesa

Gas de Mataró, S. A.

ofereix sense compromís,

la demostració pràctica i gratuïta d'aquests avantatges

en les seves oficines:

Rambla de Mendizàbal (Riera), 25 MATARÓ

TELÈFON 125

La Remei i l'Aurora eren les dues pubilles més riques del poble: si a casa de la primera tenien moltes quarteres de vinya, a casa de l'altra rebien cada mes una lletreta d'una colla de dòlars. Llurs pares, o millor dit, les mares, aprofitaven qualsevol ocasió per a mostrar-les com a filles de casa rica: si una portava un penjoll, l'altra lluïa un rellotge de polsera; si a la Remei se li ocorria anar a passar quinze dies a Barcelona, ja se sabia que l'Aurora aniria tres setmanes al Vichy.

Però, val a dir-ho: La Remei no la sentia pas aquella rivalitat. Eren els pares, els oncles, els cosins, els veïns, els amics qui alimentaven aquest foc d'emulació que no tenia pas res de sagrat. En canvi l'Aurora, amb tot i ésser potser més rica i més bella, sí que li sentia enveja d'aquell caràcter reposat, d'aquells llavis que sempre tenien una anabilitat o desfloraven un somriure per a tothom. Ella ja ho hauria volgut ésser com la Remei, però quan algú la importunava amb coses que no li interessaven gens ni mica, o una pobra li explicava les seves misèries, els contestava:

—Què n'he de fer de tot això? No m'anoïneu.

Era el Diumenge de Rams. La noia afable i senzilla havia rebut una palma de Barcelona com mai no se n'havia vist cap al poble. Els senyors que tenien la torre al costat de la casa d'ella i que, segons deien, eren marquesos, la hi havien enviada posada curosament dintre d'una grossa capsa de cartó. En aquella palma no hi mancava res: globus de cristall de tots colors, garlandes d'or i d'argent, rosaris de sucre, ànecs de massapà, guindes de caramel, potser penjaven més dolços d'aquella palma que no hi havia en tot l'aparador de Ca l'Orenc.

—Quina rabieta tindrà l'Aurora! — pensava. Mes com que era bona noia, quasi li sabia greu de tenir la palma tan bonica. Però què hi podia fer si la seva amiga era tan envejosa i sempre estava explicant que els vestits de la seva mare els hi feia una modista del Passeig de Gràcia, de Barcelona, i que, quan tindria dotze anys, aniria a les monges franceses de Lloret, i que després es casaria amb un noi que tindria automòbil i que la portaria cada dia al Liceu...?

La Remei no hi pensava pas en aquestes falòrnies; en aquell moment sols es preocupava de donar pressa al seu germà Ramon, puix que tots dos havien d'anar a la benedicció.

Quina patxoca no feien en sortir de casa! Ella, amb aquella joia de dolceria. En Ramonet amb un monumental ram de llorell florit, que embaumava tot el passeig d'En Prat de la Riba.

Una colla de nois que per llurs vestits es deduïa de seguida que no havien pas nascut ni al Passeig ni al carrer Ample, els seguien amb uns esguards saturats de llaminers desigs. El més esparracat, de sobte apretà a córrer i, en passar per vora la Remei allargà la mà, estirant una de les figures de la palma, i continuà corrent, com ànima que s'emporta el diable.

Però, ho era En Ramonet per a deixar que gastessin impunement bromes d'aquestes a la seva germana! Com que encara el llorell no era beneït, el deixà a terra i empaità el lladregot, el qual, en arribar a la cantonada de can Pelai ja es veia a terra i sota els genolls d'aquell noi ric que amb tot i portar sabates noves de xarol, corria més lleuger que una llebre. Sort que la Remei arribà a temps, i encara que molt sufocada, li pogué cridar:

—Ramonet, no li peguis!

—Què vols que en faci, doncs?

—Porta'l!

A aquell pillet de platja li feren més mal les paraules de la noia que totes les bufetades i cops de puny que li hagués pogut aplicar el seu germà. A ell amb faldilles que no li vinguessin! No coneixia altra llei que la de pegar i rebre. Però, això que després de robar una cosa i havent-lo agafat el perdonessin, li venia més de nou, que si li haguessin dit que a casa seva menjarien aquell dia pollastres i tortells.

—Com te dius?

—Tonet.

—D'on ets?

—De can Nou Llamp.

Palmes

i

Violes

per

V. Coma Solei

il·lustració de
Joan G. Junceda

—I per què has de robar? No saps que als lladres els penjen i després se'n van a l'infern de dret?

—Es el que diuen tots els rics, i, mentrestant, ells es mengen els talls bons i els ninots de sucre.

—O! Quines coses de dir! Per què no me'l demanaves, que te l'hauria donat amb tot el cor?

—De veritat?

—Ja ho crec! I, per a provar-t'ho, té: tria'n un altre.

—No, senyora, no, moltes gràcies... Tingui.

I, traient-se de la butxaca l'ànec de sucre que moments abans havia robat, va allargar-lo a la gentil Remei.

En veure que, en comptes d'anar les coses malament, s'adreçaven pel bon camí, tots els companys d'En Tonet els rodajaren de nou, tornant a devorar amb la mirada aquell aparador ambulat de dolços de tots gustos i colors.

—Apa, Tonet, el passat passat, ja te'l regalo i tots els que vulguis, i si mai vols menjar fruita o caramels, no vull pas que els robis, ho sents? Vina a casa que jo et donaré tots els que vulguis menjar. Ara vosaltres també en voldríeu, veritat. Si us en dono m'heu de prometre que no n'agafareu cap de cap altra nena.

—Es En Ton qui ens diu que ho fem.

En Tonet, vermell com una cirera, va amenaçar tot dissimuladament amb el puny el seu company que el descreditava davant d'aquella noia tan bona i tan maca.

Perquè ell, En Tonet, no n'era pas de dolent, però amb els tristos exemples de casa seva, s'havia malejat.

—No tingui por, senyoreta Remei, perquè el qui s'atreveixi a robar no més una fulla de palmó l'estomaco.

—Doncs així, teniu.

En un moment, la palma quedà òrfena de tots aquells ornaments que la feien tan bonica; en passar pel carrer Nou, era tan senzilla com si sortís de ca l'estorer. Ara sí que gaudiria l'Auroreta en veure la seva rival amb aquella misèria, misèria que la Remei mostrava orgullosa, mentre En Ramonet, carregat amb el ram de llorell, rondinava.

—Sempre n'has de fer una de les teves.

—Qui sembla, cull.

—Encara a ningú no se li ha acudit de sembrar als roquissers de la Palomera.

El Dimecres Sant la Remei estava fent els impossibles per guarnir la palma amb penjolls i cintes que tenia dels altres anys, quan va entrar la cambra.

—Senyoreta, hi ha un noi que porta un ram i diu que la vol veure a vostè.

—No sé pas qui pot ésser.

—M'ha dit que es deia Tonet.

—Ah, sí! Que entri de seguida.

Una flaire boscana es deixà sentir, i pocs moments després compareixia el noi de can Nou Llamp, tot mullat i amb un magnífic pom de violetes, tan gros, que l'havia de sostenir amb les dues mans.

—Oh, quin pom més bonic! On has anat a cercar-lo?

—Al rec dels molins, en aqueia bassa que hi ha darrera el de la Roca, però no ho digui a ningú, perquè és un amagatall que només el sé jo.

—Com t'has mullat!

—Si un no es descalça, no n'agafa cap.

—Bé, quant en vols d'aquest ram?

—Res... L'hi regalo. Encara que a casa passem gana més de quatre dies, també em puc permetre alguns luxes, tenint comes i manetes.

—Vaja, espera't que cridaré la mare perquè et doni una pesseta.

—No, senyoreta Remei, no.

—Un tall de tortell, doncs...

—Un altre dia, no dic que no; avui m'enrabiaria.

—Escolta: que t'enutjaràs si les porto al Monument de les monges? Entre uns i altres varen deixar-me la palma feta una llàstima.

—Això sí que fa riure!... Si m'enutjaré?... Si les hi dono, és clar que en pot fer el que vulgui.

—Veuràs que estarà content Nostre Senyor! Ja cal que demà el vagis a veure! Però, això sí, sense fer tabola ni jugar amb els companys, i, sobretot, amb la cara i les mans ben netes. M'ho promets, eh? Perquè tu ja ets un ho-

me i els homes mai no falten a la seva paraula.

Aquell any, en el Monument de les monges tothom hi trobava a mancar la palma de la Remei; tothom, també, es fixava en aquell formós pom de violetes de mística flaire, que semblaven consumir-se en holocaust de la Sagrada Victima. La gent entrava silenciosament adorant la imatge del Crucificat, resava l'estació al Santíssim, feia les seves devocions particulars i se'n tornava sense produir el més petit soroll, com si la matèria desaparegués davant la sublimitat de tan gran misteri.

En Tonet i l'Auroreta quasi varen entrar plegats: ell força esparracat, però amb la cara i les mans ben netes; ella, la noia rica, amb un vestit de glauc, capell, les mans enguantades i la cara plena de pòlvors.

El noi, agenollat en un recó, prometia al Suprem Jutge que no faria més pedrades, ni robaria préssecs i peres, ni empaitaria gats ni gossos, ni trencaria es vidres, ni obriria les portes de les botigues...

Que en feia de temps que no havia sentit una alegria semblant! Com n'estava d'agraït a la Remei, la qual, també en un reconet, poc cas feia de la gent que entrava i sortia.

Un soroll de metall va fer aixecar instintivament moltes testes. La presumida Aurora es disposava a sortir de la capella i, en anar a adorar, havia llançat un duro a la safata. Tothom ho havia sentit, fins Sor Carme, que sordajava una miqueta. Aquell duro va ocupar En Tonet. Ell prou volia anar a besar els peus del Sant Crist, però, això de no deixar-hi res — pensava amb tota la infantil innocència — és fer un mal paper. Com ho faria si no tenia cap centim? Després de molt rumiar va aixecar-se i, de puntetes, s'apropà al Sant Crist, besà els seus peus ferits, es ficà la mà a la butxaca, i, sense fer la més petita remor, deixà un objecte a la safata.

Una vegada al carer, unes dones que havien vist aquesta bella acció, varen preguntar-li:

(Acaba a la plana 3)

CONFITERIA I PASTISSERIA
ENRIC MIRACLE

MONES DE

gros assortit
totes classes
: barata a la

Vins - Licors

PASQUA

en figures de
des de la més
més luxosa :

Xampany

RIERA, 54 - BIS

MATARÓ

TELÈFON 54

AGENCIA DE TRANSPORTS

SERVEI RÀPID EN AUTO - CAMIONS

M. Soler i Maruny

Successor de J. Serra i Cuadrada

Servei especial combinat amb les més importants cases
de Transports Marítims i Terrestres d'Espanya i Estran-
ger responnent de tota classe d'avaries i substraccions.

Tantarantana, 23

Telèfon 19913

BARCELONA

Sant Antoni, 51

Telèfon 120

M A T A R Ó

ROCALLA

El millor material per a construccions

Tubs - Planxes acanalades - Diposits - Canalons - Revoltons

Diposit per a Waters - Plaques de 40 x 40 cm.

ROCALLA, S. A. - Barcelona

Rambla Estudis, 14 i Canuda, 2 - Tel. 20768

Representant a Mataró:

Agusti Coll

Fermi Galán, núm. 600

BOMBES DE DOBLE EFECTE

"PUIGJANER"

Les de millor rendiment i de més durada

Instal·lacions i pressupostos:

Font i Cia.

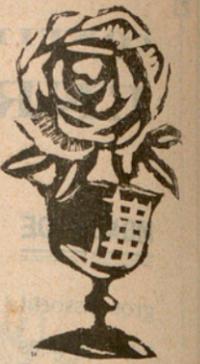
Successor de Salvador Font i Verdaguer

Tallers de Fundició, Fumisteria i Maquinària

M A T A R Ó

SOLEMNITATS RELIGIOSES DELS DIES SANTS

Santorat

DIVENDRES SANT. — Sant Ezequiel, prof., i sant Macari, b.

DISSABTE SANT. — Sant Lleó, el Gran, p. i dr., i sant Isaac, monjo. — *Dejuni fins a migdia.* — Ordes.

Des d'aquest dia fins el dissabte, vigília de Pentecosta, es resa el «Regina coeli letare» en lloc de l'«Angelus».

Cultes

Basílica Parroquial de Santa Maria. — Dijous Sant. — Tarda, a dos quarts de cinc, cerimònia del Lavatori dels peus als pobres i sermó del Mandatum amb cants per l'Acadèmia Musical Mariana; a les 5'45, rosari; a les sis, Completes i ofici de Tenebres. De 9'30 a 10'30 de la nit, *solemníssima Hora Santa* amb sermó.

Divendres Sant. — Abs'tinència i dejuni. Al matí, a les 6'30, sermó de Passió; a les 9'40, Hores menors, Missa de Pressantificats, cant del «Passio» de Victòria per l'Acadèmia Musical Mariana, adoració de la Vera Creu amb col·lecta pels Sants Llocs; processó al Monument i Vespres. A la tarda, a les 2, funció de l'Agonia amb sermó; a les 3'30, funció de la Llançada a càrrec de la Guardia d'Honor amb sermó; a les 4'30, Completes i Ofici de Tenebres. Al vespre, a les 6'30, rosari i funció de la Soledat amb sermó, i a 7'46, solemníssim Via-Crucis amb el Crist de la Puríssima Sang, que acabarà amb l'adoració de la imatge.

Dissabte Sant. — Dejuni fins al migdia. Al matí, a les 6, Hores menors, benedicció del nou foc, ciri pasqual i fonts baptismals, lletanies; a les 9, Missa solemne de Glòria amb Comunió general i Vespres solemnes. Al vespre, a les 7'15 rosari i visita al Santíssim; a les 8, Felicitació Sabatina solemne, commemorant la Resurrecció de Crist i la Joia de la Verge Santíssima, amb cant de la «Salve» per l'Acadèmia Musical Mariana i del «Regina coeli» pels congregants.

Església parroquial de Sant Joan i Sant Josep — Vespre, a les set, solemnes «Maitines i Laudes» (vufgarment Ofici de les Tenebres o Fasos) cantades per la Rnda. Comunitat alternant amb el poble.

Divendres Sant. — Matí, a les set, sermó de Passió pel Rnd. Francisco Rosals; a les deu, Missa solemne (de Pressantificats) amb cant del Passio i adoració de la Creu; a continuació es traslladarà processalment Nostramo del Monument a l'altar, per a ésser consumit pel celebrant. Vespre, a dos quarts de nou, solemne Via-Crucis, organitzat per la Confraria del Sant Crist de l'Agonia, portant-se pel Cos

de portants del ram de la fusta la seva devota imatge; adoració de les llagues de Jesús Crucificat, sermó, acabant-se amb l'adoració de la Vera Creu, durant la qual la Capella de Música de la parròquia interpretarà composicions de Bach i Palestrina.

Dissabte Sant. — Matí, a dos quarts de vuit, benedicció del Foc, Ciri Pasqual i Fonts Baptismals, lectura de les Profecies, lletanies i a continuació missa de Glòria, en la qual s'administrarà la Sagrada Comunió, acabant-se amb el cant de les Vespres. A les set del vespre, Corona Carmelitana, estació al Santíssim i Regina Caeli; a tres quarts de vuit, visita espiritual a la Verge de Montserrat.

Església de Santa Ana de Pares Escolapis. — Tarda, a dos quarts de quatre, la Rnda. Comunitat cantarà Maitines i Laudes; a dos quarts de set del vespre, funció del Mandat, en la qual el Rnd. P. Rector, assistit pels membres de la Junta de l'Associació dels Antics Alumnes, farà el Lavatori de peus a dotze nois pobres. Tot seguit, el Rnd. P. Joan Vallverdú, Sch. P., pronunciarà un sermó al·lusiu a l'acte.

Divendres Sant. — Matí, a les deu, missa de Pressantificats amb el cant del Passió, adoració de la Creu i Processó d'acompanyament del Santíssim; a dos quarts de set del vespre, exercici solemne del Via Crucis, res dels Pare-nostres a les cinc llagues i adoració de la Vera Creu.

Dissabte Sant. Matí, a dos quarts de vuit, funció de l'encesa i benedicció de l'encesa i benedicció del foc i del Ciri Pasqual, cant de les Profecies i lletanies dels Sants. A continuació, Missa de Glòria, cantada Al·leluia!

Monestir de Sant Benet. — Dijous Sant. — Tarda, a dos quarts de cinc, cant de Maitines i Laudes per la Reverenda Comunitat.

Divendres Sant. — Matí, a tres quarts de set, Ofici de Pressantificats.

Dissabte Sant. — Matí, a dos quarts de sis, benedicció del foc nou i Ciri Pasqual, lectura de Profecies i Missa Glòria.

Col·legi del Sagrat Cor (GG. Maristes del carrer de Sant Josep). — Divendres Sant. — Matí, a les set, Ofici de Pressantificats, adoració de la Vera Creu i processó al Monument.

Església de la Divina Providència. — Dijous Sant. — Tarda, a les tres, lavatori de la Comunitat; a dos quarts de cinc, ofici de Tenebres.

Divendres Sant. — A les vuit, missa de Pressantificats amb el cant del Passio i processó per treure el Santíssim del Monument.

Dissabte Sant. — Matí, a dos quarts de set, benedicció del foc nou, cant de les profecies, lletanies i missa, donant-se la comunió als fidels.

Església de Sant Jaume de l'Hospital. — Divendres Sant. — Matí, a dos quarts de nou, solemne missa de Pressantificats, amb adoració de la Vera Creu i processó des del Monument.

Església de Santa Teresa. — Dijous Sant. — Tarda, a les cinc, ofici de Tenebres amb la cerimònia dels Fasos.

Divendres Sant. — Matí, a dos quarts de nou, començarà el solemne ofici de Pressantificats, amb el cant del «Passio», adoració del Lignum Crucis i processó des del Monument. Tarda, a les cinc, ofici de Tenebres.

Dissabte Sant. — Matí, a dos quarts de vuit, benedicció del foc nou i solemne missa de glòria.

Església de l'Assumpta de Religioses Caputxines. — Dijous Sant. — Tarda, a les quatre, cant de l'ofici de Tenebres amb les lamentacions i cerimònies dels fasos.

Divendres Sant. — Matí a un quart de nou missa de Pressantificats amb el cant del Passio, adoració de la Vera Creu i processó des del Monument, Tarda, a les quatre, cant de Maitines i Laudes.

Dissabte Sant. — Matí, a dos quarts de sis, començaran les cerimònies litúrgiques i a dos quarts de vuit, solemne missa de glòria amb comunió general.

Església de l'Immaculat Cor de Maria. — Divendres Sant. — Matí, a dos quarts de nou, missa de Pressantificats amb Passio, adoració de la Vera Creu i processó des del Monument.

Dissabte Sant. — Matí, a tres quarts de set, benedicció del foc nou i ciri pasqual, cant de profecies i solemne missa de glòria.

Església de les Germanetes dels Pobres. — Dijous Sant. — Tarda, a les quatre, ofici de Tenebres. Podrà visitar-se el Monument fins a les sis de la tarda.

Divendres Sant. — Matí, a les sis, missa de Pressantificats i adoració del «Lignum Crucis» i processó des del Monument.

Dissabte Sant. — Matí, a les sis, cerimònies pròpies del dia i missa de glòria.

Església de la Mare de Déu de la Salut (Serventes de Maria). — Dijous Sant. — Tarda, cant del Miserere.

Divendres Sant. — Matí, a les vuit, ofici de Pressantificats amb la cerimònia de treure Nostramo del Monument.

Església del Sagrat Cor de Jesús (Terciàries Franciscanes). — Divendres Sant. — Matí, a les sis, missa de Pressantificats, amb adoració de la Vera Creu i cerimònies del Monument.

Germanetes de la Mare de Deu de Lourdes (Germanes de la Misericòrdia). — Divendres Sant. — Matí, a les vuit, missa de Pressantificats amb adoració del Lignum Crucis i cerimònies al Monument.

Dissabte Sant. — Matí, a les sis, cerimònia del dia i missa de glòria.

Església dels PP. Salesians. — Dijous Sant. — Tarda, a dos quarts de sis, Maitines i Laudes; a les set, funció del Mandatum amb la cerimònia del Lavatori.

Divendres Sant. — Matí, a les vuit, solemne missa de Pressantificats amb cant del Passio, adoració de la Vera Creu i processó des del Monument.

Dissabte Sant. — Matí, a dos quarts de set, benedicció del foc nou, cant de Profecies i missa de Glòria.

Capella de Sant Simó. — Dijous i divendres Sant. — Adoració del Sant Crist de la Marina, exposat a la veneració dels fidels.

Capella del Sant Crist del Cementiri. — Dijous Sant. — Adoració del Sant Crist de l'Esperança, exposat a la veneració dels fidels.

Divendres Sant. — Continuarà durant el dia l'adoració del Sant Crist.

Sant Crist de les fonts de Massevè

La imatge del Sant Crist que la pietat popular emplaça en la capelleta de les dites «fonts del Massevè», i que avui, per evitar escarnis, permaneceix en una casa particular on la pietat del veïnat li ha bastit un oratori, durant aquests dies de la Setmana Santa serà exposat a la veneració pública a l'entrada de l'esmentada casa particular, núm. 33 del carrer de Massevè, a fi de què almenys en aquests dies no li manqui la veneració del poble, de la qual s'ha vist privat en part des de que se'l tragué de la seva capella.

FRANCESC CAMP

Recader de Mataró a Barcelona amb auto-camió

MATARÓ: Carrer d'En Palau, 24 - Telèfon 106
BARCELONA: Aroles, 3 - Petxina, 5 - Rech, 18 — Telèfon 10302
Plaça Comercial, 10 (davant del Mercat Central) — Telèfon 16682

Essent socis de la

Clínica Comarcal I. S. S. A.

Bisbe Mas, 46 i 48 - MATARÓ

Gaudireu d'un acurat servei
de totes les especialitats mèdiques
i tota classe d'operacions

Servei de Farmàcia a preu de cost

Per a subscripcions a la Clínica I. S. S. A.,
a les seves Farmàcies i a l'Agent per Mataró
i la seva Comarca: J. BERTRAN, Molas, 7.

Notes diverses

Basilica de Santa Maria

Solemne Hora Santa

Germans molt estimats en Jesucrist: Fou el mateix Salvador el que va demanar a Santa Margarida d'Alacoque que s'alcés cada dijous cap a mitjanit per a passar en sa companyia una hora d'oració, per tal d'aconsolar-lo en alguna manera de l'amargor que sentí per l'abandonament dels Apòstols i, unint-se a la seva agonia en l'Hort de les Oliveres, apaivagar la ira de Déu i obtenir gràcia pels pecadors.

D'a tra banda, és el Dijous Sant quan l'Església prepara en cada temple un Monument pompós per tal d'oferir a Jesús una venturosa compensació pels ultratges que en aquestes mateixes hores va rebre dels jueus.

Ara que els seus enemics voldrien per a Jesús una creu més afrontosa i cruel que la rebuda dels jueus, no l'abandonem. Acudim tots al solemne exercici de l'Hora Santa que, ajudant Déu, tindrà lloc de les 9'30 a les 10'30 de la nit del Dijous Sant.

Practiquem-lo amb l'esperit que el practiquen les ànimes que de cor es senten aimants de Jesús i haurem complert un deure deliciós. El Senyor ens ho pagarà amb divina generositat.

J. SAMSÓ, A. P.

Mataró, 5 d'abril de 1936.

Del cant del poble

Dijous Sant: A la tarda, Ofici de Tenebres: «Pange lingua» (romà) i «Ubi Caritas et Amor». A la nit, a la Hora Santa, «Ave-Verum», «Beneïda i Alabada», «Adoro te devote» i l'«Himne Eucarístic».

Divendres Sant: Al matí, a la missa de Pressantificats, es cantarà «Venite Adoremus», «Crux Fidelis» i «Vexilla Regis». Al vespre, el de la Via-Crucis.

Dissabte Sant: Al matí, cantarà la missa «Fons Bonitatis», l'«Al·leluia», cants eucarístics i «Vespres».

Solemniíssima Via-Crucis

Tot el que s'ha dit respecte de la propietat i importància de l'Hora Santa, s'hauria de dir de la Via-Crucis a la vesprada del divendres. Per això hem cregut que organitzant-la per les 7'45 del vespre del dia esmentat, tindrà un èxit innegable, per la concurrència que hi acudirà i pel fervor amb què es practicarà.

Redempció

Dins la tenebra d'una allau que espanta ressona aquella veu que em crema el pit, misteri tot negrós que s'ageganta i em dóna al fons de l'ànima neguit.

Per què em tortura el ritme d'un salteri que sembla fet per arpes de l'Empir? Per què té el seu vibreig tot un misteri fet de flaires impurs i olors de llir?

O, digues sols qui ets fantasma follat
Imatge que et segueixo sens voler!
O, veu de les tenebres que sols brolla
per ferir-me l'oïda amb dolç plaer!

O, digues per pietat qui et dóna el glavi
per coll-torçar d'un viure els somnis bells;
qui et dóna eixa virtut que posa al llavi
el desig de xuclar mel de clavells.

No ho sé, que amb el ritme que s'enlaira
brollat del fons més fons d'immunda allau,
hi sento un dolç alè d'aquella flaire
que devalla gojosa del cel blau.

I s'eixampla mon pit a sa alenada
de pureza i virtut, de joia i cants;
sento la pau que a l'ànima cansada
eixopluga amb manell de somnis grans.

Més ail que el bufarut de la tempesta
de nou fereix les branques del meu cor,
i el misteri s'aixeca impur, feresta,
com fantasma que porta planys de mort.

Dins la tenebra d'una allau que espanta
renova aquella veu que em fa neguit,
temença que a mon cor creix, s'ageganta
més la lluita carna! la virtut canta
la victòria sublim dins de mon pit,
i veig el Fill de Déu en la Creu santa
vessant a dolls la sang al meu esprit.

ANNA SERRA

PER LES FESTES DE PASQUA

— O M S —

ofereix un extens assortit de MONES de totes classes i preus, tenint cura de la tramesa, a fora, de les que se li encarreguin.

— O M S —

recomana especialment les MONES de MASSAPA ARRIÇAT i les paneres i objectes de xocolata exclusives d'aquesta Casa, com excellent postre per aquestes festes de Pasqua.

Riera, 42 ~ Sta. Maria, 30 ~ Telèfon 58

Exhortació

Pel que més estimen els cristians, exhortem els nostres bondadosos feligresos a celebrar amb la major devoció possible tots els importants misteris que ens recorda la Santa Mare Església en la Setmana per excel·lència Santa.

Per la seva excepcional importància hem de creure amb fonament que resultaran esplendidíssims, tant per la solemnitat dels actes com per la concurrència que hi acudirà, els Oficis de Dijous i Divendres Sant, l'Hora Santa del Dijous a la nit i la Via-Crucis del Divendres al vespre.

Prec

Durant l'Ofici de Tenebres no es permetrà l'entrada al temple dels nens i nenes que no vinguin acompanyats de persona gran. Estimarem d'aquests, tinguin cura de que hi hagi silenci i quietud en el temple fins al moment en què el cor doni el senyal dels fasos que aproximadament tindran lloc el dimecres, a les 5'15; el dijous, a les 7'45, i el divendres, a les 5'30.

Dissabte Sant

L'aigua beneïda s'entregarà als fidels, a les 10'30, al despatx vicarial.

Església de Sant Josep

Invitació i Bones Festes

En totes les funcions d'aquest Triduum de Setmana Santa i a l'ofici de la principal diada de l'Any Litúrgic, la Pasqua de Resurrecció, la Parròquia invita a ocupar el lloc de consuetud els senyors de la Il·lustre Junta d'Obra i Juntes d'administració de la mateixa.

Igualment prega a tots els feligresos que assisteixin a totes elles per a commemorar amb tot l'esplendor possible els augustos misteris de la nostra redempció.

A tots els feligresos, la Parròquia els desitja bones Pàsques.

Advertiments

El Dijous Sant, des de les 6 del matí fins a l'hora de l'ofici, es donarà cada quart la Sagrada Comunió.

Durant l'ofici de Tenebres del Dijous Sant no es permetrà l'entrada a l'església dels nens que no vinguin acompanyats d'una persona gran. Tampoc no es permetrà als qui portin bastons i altres objectes desdients de la Casa de Déu.

Les col·lectes del Divendres Sant, seran destinades a les necessitats de Terra Santa. Les de la diada de Pasqua per al Foment de Vocacions Eclesiàstiques.

IMPREMTA MINERVA. — MATARÓ

NUVIS compreu els vostres MOBLES

a la casa **MATEU ROS** Carrer de Barcelona, 20 i 36

ON TROBAREU ELS MILLORS I A MÉS BON PREU

Fundició de Metalls i Taller Mecànic

Aixetes de totes classes Plomades per a les xarxes
Compra de metalls vells

JOSEP MASSUET

Fermí Galán (Reial), 315

MATARÓ

RESTAURANT DE L'ESTACIÓ

VDA. DE J. NONELL

Telèfon 96

MATARÓ

Francolí

Escumós
Extra
Imperial
Royal-brut: dry

Xampany de Cava de producció Nacional. : El de més alta qualitat i a més bon preu.

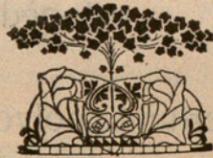
Grans Caves naturals a Espluga de Francolí prop l'HISTORIC MONESTIR DE POBLET.

Arbres - Plantes - Flors

Frederic Pera

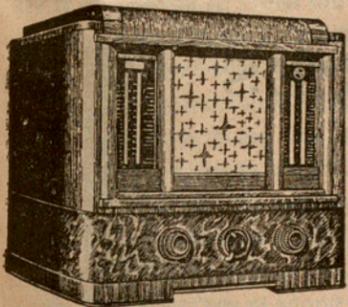
Premi extraordinari
Exposició de Plantes i Flors de Barcelona
Tardor de 1932

Especialitat en mimoses empeltades

TELÈFON 136

M A T A R Ó

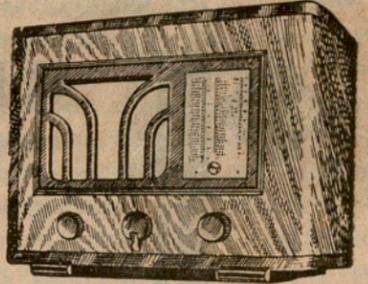

El Crucero del Eter

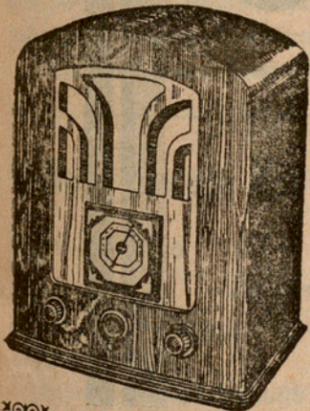
Tota la radio
En totes les ones

A totes les hores
i A tots els preus

510

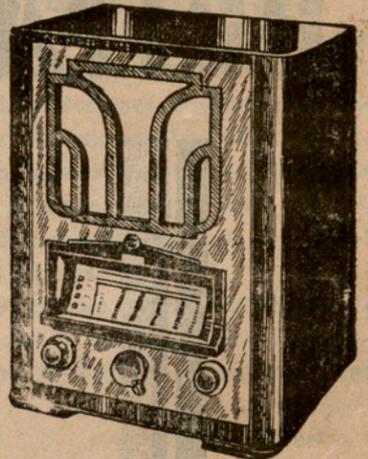

Receptodo

PHILIPS ha resolt el problema de totes les ones amb els seus nous i meravellosos receptors a Multinductància. Aquest nou descobriment dels Laboratoris **PHILIPS** permet la recepció de ones extra-curtes amb igual facilitat que les ones mitges o llargues.

Escolti Vostè ara el mon sencer amb els receptors **PHILIPS** a Multinductància.

Comprí ara un receptor **PHILIPS** per a estar sempre ben servit.

Nautilus

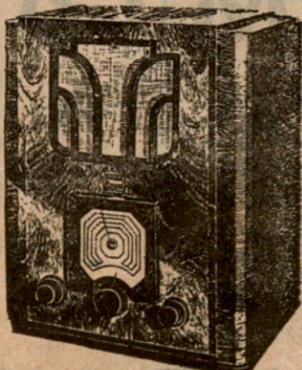
SALVADOR CAIMARI

REPRESENTANT OFICIAL

Facilitats de pagament : Taller de reparacions d'aparells de totes marques : Lloguer d'instal·lacions radiofòniques per a grans actes públics

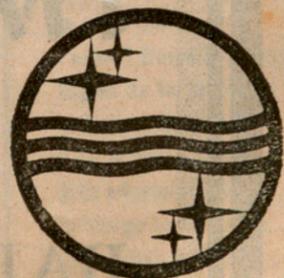
La Llave

C. Amàlia, 38
Telèfon n.º 261

M A T A R Ó

del Mundo

Farmàcia, Ortòpèdia i Perfumeria

ENRICH

Sant Josep, 30 i 32 - Mataró - Telèfon 247

Gran centre d'específics, sueros, vacunes i despatx acurat de receptes emprant medicaments puríssims.

Dipòsit dels productes de règim de la casa SANTIVERI.

Faixes i braguers fets a mida; cotó, vendes, glasses, mitges de goma i demés ortopèdia en general. - TROSSEAU PER A PARTS.

Perfums, polvos, coloret, llàpissos de tota mena i objectes per a regal.

Es lloguen balances pesa-bebès. - Servei a domicili.

Es en aquests establiments on trobarà de tot i a més bon preu.

RECORDATORIS I ESTAMPES

DE

PRIMERA COMUNIÓ

EXTENS ASSORTIMENT

A

IMPREMTA MINERVA

BARCELONA, 13 - TELEFON 255

M A T A R Ó